

de GERECHTSDEURWAARDER

NIEUWS EN ACHTERGRONDEN, BESCHOUWINGEN EN OPVATTINGEN VAN EN OVER DE BEROEPSGROEP EN HAAR WERKVELD

Vinger aan de pols

**De overkill van
conservatoir beslag**

Vinger aan de pols

Interview met
ketenpartner BFT

Een tandje extra

240.000 deurwaarders-
brieven in 1x eruit

de GERECHTSDEURWAARDER

De *Gerechtsdeurwaarder* is een uitgave van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). In de *Gerechtsdeurwaarder* leest u nieuws en achtergronden, beschouwingen en opvattingen van en over de beroepsgroep en haar werkveld. Het blad wordt verspreid onder alle leden van de KBvG en externe relaties.

VERSCIJNINGSFREQUENTIE

6 x per jaar

CONTACTINFORMATIE KBVG

Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG)
Prinses Margrietplantsoen 49
2595 BR Den Haag
E-mail: kbvg@kbvg.nl
website: www.kbvg.nl

EINDREDACTIE

Creative Venue communicatieadvies en PR, Amsterdam.

REDACTIERAAD

Bram Buik
Jeroen Nijenhuis

REDACTIE

Nienke van Bockhoven (hoofdredacteur)
prof. mr. Ton Jongbloed
mr. Bart van Ratingen
mr. Karen Weisfelt (hoofdredacteur)

REDACTIESECRETARIS

mr. Annelies van den Brink

FOTOGRAFIE

Merlijn Doomernik/Hollandse Hoogte
Roger Dohmen/Hollandse Hoogte
Allard de Witte

VORMGEVING

SD Communicatie, Rotterdam

UITGEVER

Sdu Uitgevers
Maaikje Jonker
Postbus 20025
2500 EA Den Haag
telefoon: 070 378 97 34

ISSN: 1876-7524

ABONNEMENTEN

KBvG-leden ontvangen de *Gerechtsdeurwaarder* gratis. Hun wordt verzocht adresmutaties alleen door te geven aan het Bureau van de KBvG, dat per nummer een actueel adresbestand levert aan de uitgever. Overige abonnees wordt verzocht adresmutaties door te geven aan de abonnementenadministratie door middel van het opsturen van de envelop met de gewijzigde gegevens aan Sdu Klantenservice, postbus 20014, 2500 EA Den Haag. De prijs van een abonnement is € 79 per jaar excl. btw en incl. verzend- en administratiekosten. Prijswijzigingen voorbehouden.

ABONNEMENTENADMINISTRATIE

Sdu Klantenservice Postbus 20014, 2500 EA Den Haag
tel.: 070-3789880, fax: 070-3789783
Een abonnement kan op ieder gewenst tijdstip ingaan en geldt tot wederopzegging, tenzij anders overeengekomen. Partijen kunnen ieder schriftelijk opzeggen tegen het einde van de abonnementsperiode, met inachtneming van een opzegtermijn van twee maanden.

ADVERTENTIEACQUISITIE

Inez Frencken, sales manager, 070-3780563,
i.frencken@sdu.nl
Veerle Sanderink, accountmanager, 070-3780350,
v.sanderink@sdu.nl

© KBvG, Den Haag, 2010

Alle rechten voorbehouden. Behoudens de door de Auteurswet gestelde uitzonderingen, mag niets uit deze uitgave worden vervoelvoudigd (waaronder begrepen het opslaan in een geautomatiseerd gegevensbestand) of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of de KBvG. De bij toepassing van art. 16B en 17 Auteurswet wettelijk verschuldigde vergoedingen wegens fotokopieën, dienen te worden voldaan aan de Stichting Reprerecht, Postbus 882, 1180 AW te Amstelveen.

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur(s), redacteur(en) en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten of onvolkomenheden.

Nederlands
uitgeversverbond
Groep uitgevers voor
vak en wetenschap

4 | Een tandje extra

In één keer foutloos zo'n 240.000 deurwaardersbrieven en 350 exploten wereldwijd verzenden: niet ieder deurwaarderskantoor zal 'ja' zeggen tegen zo'n opdracht. GGN Van Mastrigt & Partners pakte met succes de handschoen op. "Ik denk dat het voor iedere organisatie goed is af en toe de grenzen op te zoeken."

En verder

- 4 | Een tandje extra
- 8 | Vinger aan de pols
- 13 | Column: Tot je dienst
- 14 | Haags Dagboek
- 15 | KBvG Nieuws
- 20 | De 'overkill' van het conservatoir beslag
- 22 | Uitwinning van girale effecten
- 25 | Wetsvoorstel Incassokosten

8 | Vinger aan de pols

Sinds 2001 heeft de gerechtsdeurwaardersbranche stormachtige ontwikkelingen doorgemaakt. Dat heeft ook zijn weerslag gehad op het financieel toezicht op de beroepsgroep. Geert Pieter Vermeulen en Anton Snoeren van het Bureau Financieel Toezicht over risico-indicatoren en het waarborgen van het maatschappelijk vertrouwen.

20 | De 'overkill' van het conservatoir beslag

Onlangs werden de resultaten van een onderzoek naar conservatoir beslag gepubliceerd, uitgevoerd door Mirjam Meijssen en Ton Jongbloed van de Universiteit Utrecht in opdracht van de Raad voor de rechtspraak. De onderzoekers analyseerden meer dan 500 rechtbankdossiers en hielden telefonische vraggesprekken met ruim 60 advocaten. *De Gerechtsdeurwaarder* vroeg hen naar hun bevindingen. “Deurwaarders hebben vaak een betere neus voor effectieve beslaglegging dan advocaten en schuldeisers.”

Gerechtsdeurwaarders zijn ambtenaar én ondernemer. In de rubriek 'Ondernemend' komen onderwerpen aan bod die vooral die laatste dimensie belichten. Ondernemers uit de beroepsgroep die voorop lopen vertellen over hun keuzes en aanpak als het gaat om (specifieke aspecten van) de bedrijfsvoering. Deze keer: **Arno Maas, Gert-Jan Wouters en Giovanni van Puivelde** van GGN Van Maastricht & Partners over internationale oproepingen in het groot.

Een tandje extra

In één keer foutloos zo'n 240.000 deurwaardersbrieven en 350 exploten wereldwijd verzenden: niet ieder deurwaarderskantoor zal 'ja' zeggen tegen zo'n opdracht. GGN Van Maastricht & Partners pakte met succes de handschoen op. "Ik denk dat het voor iedere organisatie goed is af en toe de grenzen op te zoeken."

Het begon op een regenachtige maandagmorgen eind 2008, met een gele Post-it die op het beeldscherm van kandidaat-gerechtsdeurwaarder Gert-Jan Wouters zat geplakt. Een katebelletje van collega Erick van Mastrigt: of hij even een zekere advocaat X kon bellen, want die had wat buitenlandse oproepingen die de deur uit moesten. Wouters haalde koffie, pakte de telefoon en werd doorverbonden. “Het bleek te gaan om een schikkingsvoorstel (in het kader van de Wet Collectieve Afwikkeling Massaschade) in een geschil tussen een groot inter-

nationaal opererend bedrijf en haar aandeelhouders”, vertelt Wouters. “Het Gerechtshof in Amsterdam wilde dat alle geregistreerde aandeelhouders kennis zouden hebben van dit voorstel. Het precieze aantal was niet bekend, maar naar eerste schatting betrof het zo’n 400.000 tot 500.000 aandeelhouders, waarvan het merendeel woonachtig in het Verenigd Koninkrijk.” Het was het begin van de meest uitdagende opdracht die zijn kantoor ooit accepteerde, zegt gerechtsdeurwaarder en GGN-participant Arno Maas achteraf. “Vanaf het moment dat we met

de betreffende advocaat om de tafel zijn gaan zitten wisten we: dit valt volledig buiten het kader van de normale werkprocessen en het mag dan hier beginnen, waar het precies zal eindigen is onduidelijk. Een enorme ondernemersuitdaging, kortom.” Het Hof in Amsterdam beschikte over een lijst met namen van aandeelhouders, waarop zowel particuliere beleggers als ondernemingen als institutionele beleggers stonden. Probleem was alleen: het betrof niet-geactualiseerde data. “Iedereen uit het vak zal begrijpen dat de correctheid van de gegevens aanvanke-

‘Correctheid van de gegevens was de grootste zorg’

lijk onze grootste zorg was. Er moesten deurwaardersbrieven dan wel exploten uit naar 96 landen, en niet overal zijn de zaken geregeld als in Nederland met een centraal handelsregister en bevolkingsregister.”

Daar kwam bij, zegt kandidaat-gerechtsdeurwaarder Giovanni van Puivelde, dat het Hof op voorhand had bepaald dat slechts een heel klein percentage ‘blindgangers’ was toegestaan. “Zouden teveel oproepingen onbezorgd retour komen, dan zou de schikking niet tot stand kunnen komen. Er was dus alle reden om zeer zorgvuldig te werk te gaan.”

COMPLEXE ORGANISATIE

Na een zorgvuldige selectieprocedure ging GGN Van Mastrigt & Partners in zee met een gespecialiseerd (Engels) bedrijf dat de eerste lijst opschoonde en corrigeerde. Dat leverde een tweede, meer betrouwbare lijst op waarop nog steeds zo’n 240.000 aandeelhouders met naam en adres vermeld stonden. Op basis van deze lijst gingen de drie deurwaarders aan de slag. Maas: “We zijn gaan terugrekenen vanaf de geplande dag van de behandeling, zodat we in ieder geval voldoende ruimte hadden om eventueel een tweede oproep de deur uit te doen. Vervolgens zijn we begonnen met het opstellen van deurwaardersbrieven voor die landen waar een exploit niet vereist was. Die brieven moesten worden opgesteld in vele tientallen talen, waaronder het Swahili, het Farsi en het Mandarijn en Kantonees Chinees. Voor onder andere het Verenigd Koninkrijk was een aparte

beëdigde vertaling nodig. Al met al een complexe organisatie met veel aspecten waarmee we niet eerder te maken hadden gehad.”

Voor het uiteindelijke printen van de brieven met de ingescande handtekening van Maas werd een gespecialiseerde drukkerij aangezocht waar de gerechtsdeurwaarder persoonlijk zo’n twee weken lang kantoor hield om toe te zien op het productieproces en steekproefsgewijs de uitgeprinte batches te controleren. “Vooral als er een printerlijn haperde was er werk aan de winkel: controleren wat ontbrak, kopieën maken, proces opnieuw opstarten en

dan achteraf, als alles op de pallet stond, handmatig controleren of alle brieven daadwerkelijk aanwezig waren.”

Intussen bogen Wouters en Van Puivelde zich over het opstellen van 350 exploten. Wouters: “Ook die moesten naar verschillende landen waarvoor uiteenlopende eisen gelden, dus ook dat proces luisterde heel nauw. Daarbij moesten zowel de ontwerpbriefjes als de conceptaktes voortdurend heen en weer gestuurd worden naar de advocaten, die immers de juridische input leverden. Ook dat proces heeft veel tijd in beslag genomen van ons beiden, waarbij we zijn ondersteund door twee extra krachten.”

‘Waar het proces zal eindigen is onduidelijk’

tot dan toe gezet hadden moest ook dit allemaal weer worden vastgelegd in het proces-verbaal voor het Hof, zodat men exact wist wat er wel en niet gebeurd was.”

Terugkijkend op het proces zegt Maas blij te zijn de uitdaging te hebben aangenomen, ook al was het zo goed als onmogelijk een realistische offerte af te geven. “Je hoort wel eens geluiden als zouden grote deurwaarderskantoren alleen maar geïnteresseerd zijn in rechttoe, rechtaan bulkincasso. Maar wij vonden het echt bijzonder om dit te doen, niet eens zozeer vanwege de kwantiteit, maar vooral ook vanwege de vereiste kwaliteit van werken. Ik denk dat het voor iedere organisatie goed is af en toe de grenzen op te zoeken, omdat je al doende enorm veel kennis opbouwt. En dat spreekt zich gauw rond binnen de advocatuur.”

Dat laatste lijkt te kloppen, want inmiddels is Maas alweer benaderd voor een volgende internationale bulkopdracht. Minder omvangrijk dan de vorige, maar wél eentje waarin 8500 exploten tegelijkertijd moeten worden uitgebracht, onder meer naar een land waar drie officiële talen gesproken worden. Wouters: “We hebben net de eerste vergadering achter de rug en er zullen er nog wel enkele volgen. Want met zoveel exploten die persoonlijk betekend moeten worden ontstaan weer heel nieuwe logistieke problemen. We gaan nu bedenken hoe we die gaan oplossen.”

VEEL KENNIS OPBOUWEN

Nadat Maas na bijna een hele werkdag tekenen op elk van de exploten (ze werden in viervoud opgemaakt en moesten dus ook in viervoud ondertekend worden) zijn handtekening had gezet, kon de eerste fase van de opdracht worden afgerond. In mei 2009 werden de bijna 240.000 brieven per schip verzonden, elk voorzien van een uniek nummer, een batchcode en een retourkaart. De midernachtelijke verzending van de containers naar het Verenigd Koninkrijk werd begeleid door de directeur van Royal Mail in Nederland persoonlijk, terwijl Maas, Wouters en Van Puivelde mét een fles champagne op de kade achterbleven.

Op de vraag of GGN Van Mastrigt & Partners zonder problemen drie of meer krachten aan het gewone proces kon onttrekken zegt Maas: “Dat is het voordeel van een grote organisatie met veel ambtelijke slagkracht. Natuurlijk merk je het en vraagt het van iedereen even een tandje extra. Maar we hebben – ondanks een paar forse klussen tussendoor – geen extra medewerkers hoeven aan te trekken.”

Niettemin bleef de opdracht ook geruime tijd daarna nog extra capaciteit vragen, onder meer voor het registreren van de antwoordkaarten en het afhandelen van de retourzendingen. Van Puivelde: “Net als alle stappen die we

Het juridisch proces kan worden gezien als een keten waarin de gerechtsdeurwaarder een onmisbare schakel is. Wie zijn de belangrijkste partners in deze keten, en hoe ervaren zij de samenwerking met de gerechtsdeurwaarder? Deze keer: **het Bureau Financieel Toezicht.**

De vinger aan de pols

Sinds 2001 heeft de gerechtsdeurwaardersbranche stormachtige ontwikkelingen doorgemaakt. Dat heeft ook zijn weerslag gehad op het financieel toezicht op de beroepsgroep. Geert Pieter Vermeulen en Anton Snoeren van het Bureau Financieel Toezicht over risico-indicatoren en het waarborgen van het maatschappelijk vertrouwen.

Het financiële toezicht op gerechtsdeurwaarders is gericht op het waarborgen van het maatschappelijk vertrouwen dat aan gerechtsdeurwaarders toevertrouwde gelden veilig en zeker zijn, zo meldt de website van het BFT. “Dat is en blijft onze belangrijkste taak”, zegt Geert Pieter Vermeulen, directeur financieel toezicht notarissen en gerechtsdeurwaarders. “Maar we vatten die taak ruim op en kijken naar veel meer aspecten van de beroepsuitoefening door gerechtsdeurwaarders. In feite geldt: hoe beter je informatiepositie, hoe beter je kunt sturen op risico’s.”

Daarmee is direct het belangrijkste woord gevallen in het gesprek met de twee toezichthouders. Want de essentie van het werk van het BFT is het – diepgaand – analyseren van de financiële risico’s die gerechtsdeurwaarderskantoren lopen. En die zijn, zegt onderzoekscoördinator Anton Snoeren, in de afgelopen jaren eerder toegenomen dan afgenomen. “De afgelopen jaren hebben een duidelijke trend laten zien: grotere organisaties die grotere op-

drachtgevers bedienen, meer automatisering, complexere financiële administraties, meer voorfinanciering. Dat heeft uiteraard ook zijn weerslag op de risicopositie.” Waarmee niet gezegd wil zijn dat grote kantoren per definitie (te) veel risico lopen, zegt Snoeren. “Juist daar zit vaak financiële expertise en is er sprake van voldoende financieel beheer. De grootste risico’s zitten eigenlijk bij de middelgrote kantoren: daar gaat wél heel veel geld om, maar is soms onvoldoende financiële kennis aanwezig. Als daar iets mis gaat heeft het direct grote gevolgen, terwijl die bij kleine kantoren doorgaans beperkt blijven. De aard en de diepgang van onze toezichtactiviteiten zijn overigens mede afhankelijk van de mate waarin we bij de onderzoeken gebruik kunnen maken van de werkzaamheden verricht door de eigen accountant van de gerechtsdeurwaarder.”

Voor de goede orde: voor het overgrote deel heeft de gerechtsdeurwaardersbranche haar financiële zaken goed geregeld. Als er af en toe een bericht verschijnt over een ontzetting uit het ambt dan

levert dat veel media-aandacht op, zegt Vermeulen. “Het beheer van derdengelden is een belangrijke pijler van het maatschappelijk vertrouwen dat het maatschappelijk verkeer heeft in de bij het BFT onder toezicht staande beroepsgroepen. Als dat vertrouwen wordt geschonden is dat een zeer serieuze zaak.”

FINANCIËLE FINESSES

Het toezicht dat het BFT uitvoert is in beginsel van preventieve aard. Eens per kwartaal wordt gekeken naar de bewaringspositie, jaarlijks naar de overige financiële informatie zoals de liquiditeit en de solvabiliteit. In die analyse neemt

het BFT ook zaken mee als de kwaliteit van de informatieverstrekking als zodanig, de persoonlijke financiële positie van de gerechtsdeurwaarder(s), de personele bezetting en de inrichting en de kwaliteit van de financiële administratie, inclusief functiescheidingen, beveiliging en overige interne controle.

De KBvG verzocht het BFT eind 2007 om in het kader van een effectief financieel toezicht na te gaan wat de mogelijkheden zijn om gerechtsdeurwaarders één maal per maand informatie te laten verstrekken aan het BFT. Zover is het nog niet. Het BFT laat inmiddels de totale financiële positie van elke gerechtsdeurwaarder per kwartaal aanle-

veren, zegt Vermeulen. “Bij het notariaat doen we dat al sinds begin 2009, mede omdat die branche een heel zware tijd achter de rug heeft als gevolg van de economische crisis en de inzakkende huizenmarkt. Zoals we in ons jaarverslag al hebben aangegeven verwachten we dat de gerechtsdeurwaarders mogelijk ook meer tegenwind zullen krijgen. De effecten van de crisis worden nu voelbaar: de looptijd op dossiers neemt toe en de incassoscore neemt af, er is minder geld onder de mensen. Welke gevolgen dat heeft voor de branche is nog niet geheel duidelijk, maar het lijkt ons in ieder geval verstandig de komende periode de vinger goed aan de

pols te houden en de ontwikkelingen per kwartaal te monitoren.”

‘Hoe beter je informatiepositie, hoe beter je kunt sturen op risico’s’

Als het BFT constateert dat er een neergaande lijn zit in de financiële positie van een kantoor wordt er overigens niet direct met scherp geschoten, zegt Snoeren. “Adviseren is niet onze taak en dat doen we ook niet, maar we proberen wel samen met de ondernemer te analyseren

Hafkamp Opleidingen is het aangewezen opleidingsinstituut om kwalitatieve, hoogwaardige en praktijkgerichte opleidingen, trainingen en cursussen te volgen. Op gebied van kennis/juridisch, vaardigheden en creditmanagement.

25 oktober 2010 Beoordelingsgesprekken

Locatie: Hafkamp Opleidingen te Venlo
Tijd: 9.00 uur tot 17.00 uur
Docent: de heer T. Bruekers
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering en consumpties

10 november 2010 PE Nieuw Procesrecht 2011 & het nieuwe Griffierechtensysteem

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Tijd: 13.30 uur tot 18.00 uur
Docent: de heer J. Nijenhuis
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG
PE punten: er worden 4 punten aangevraagd bij de KBvG

2 december 2010 PE Ethiek & Tucht recht

Locatie: Conferentiecentrum Woudschoten te Zeist
Tijd: 13.30 uur tot 18.00 uur
Docent: de heer J. Nijenhuis, gerechtsdeurwaarder te Roermond
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG
PE punten: er worden 4 punten aangevraagd bij de KBvG

6 december 2010 PE Algemene Voorwaarden

Locatie: Conferentiecentrum Woudschoten te Zeist
Tijd: 13.30 uur tot 18.00 uur
Docent: de heer mr. M.P.F. van Dooren, kantonrechter te Roermond
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG
PE punten: er worden 4 punten aangevraagd bij de KBvG

11 & 12 december 2010 PE Veegweekend

Locatie: Bilderberg Hotel de Bovenste Molen te Venlo
Investing: afhankelijk voor welke optie u kiest
PE punten: ja. Deze worden aangevraagd bij de KBvG zodra het programma compleet is
Voor meer informatie over dit weekend neemt u dan contact met ons op.

14 december 2010 PE Nieuw Procesrecht 2011 & het nieuwe Griffierechtensysteem

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Tijd: 13.30 uur tot 18.00 uur
Docent: de heer J. Nijenhuis
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG
PE punten: er worden 4 punten aangevraagd bij de KBvG

Voor meer informatie kunt u contact met ons opnemen op tel. 077 - 320 17 50 of via e-mail info@hafkampoopleidingen.nl

Actueel cursusoverzicht op www.hafkampoopleidingen.nl

Wij zijn een gerenommeerd gerechtsdeurwaarderskantoor te Amsterdam met een hecht team van medewerkers en zijn op zoek naar:

losse zaken behandelaar M/V (fulltime)
(HBO/WO werk- en denkniveau);

(stagiair) kandidaat-gerechtsdeurwaarder M/V (fulltime)
(HBO werk- en denkniveau);

Wij zoeken:

medewerkers met een flexibele instelling, grote mate van zelfstandigheid, verantwoordelijkheidsgevoel en een representatief voorkomen. Goede beheersing van de Nederlandse taal zowel in woord als geschrift is vereist. Ervaring op een deurwaarderskantoor is een pre.

Wij bieden u:

goede arbeidsvoorwaarden, collegialiteit en een prettige werksfeer.

Wilt u deel uitmaken van ons team?

Schrijf of e-mail uw sollicitatie naar:
Groot & Evers Gerechtsdeurwaarderskantoor
T.a.v. Dhr. J.S. Evers
Postbus 9145
1006 AC Amsterdam
info@groot-evers.nl

Acquisitie n.a.v. deze advertentie wordt niet op prijs gesteld.

C·A·R·D·E·C

centraal register declaraties
incasso en aanverwante financiële diensten

Financiële zekerheid door registratie, toetsing, factoring en incasso van debiteuren en financieren van kredietaanvragen van uw cliënten via CARDEC

Meer info op www.cardec.nl

Hebt u de zaken op orde?

Een dienstverlenend beroep vraagt om integriteit, professionaliteit en organisatie van systemen en processen. De KBvG Normen voor Kwaliteit zijn een goed referentiekader om tot de juiste beslissingen in de dagelijkse beroepspraktijk te komen.

Exploot is gespecialiseerd in toetsingen op het gebied van de KBvG Normen voor Kwaliteit. Een positief toetsingsverslag toont aan dat u aan de gestelde normen en vereiste wet- en regelgeving voldoet.

085 8785388 Exploot@ENvK.nl www.envk.nl

wat er aan de hand is en welke maatregelen op welke termijn genomen kunnen worden." Vermeulen vult aan: "Er is wat dat betreft wel enige overeenkomst tussen notarissen en deurwaarders: het zijn in de eerste plaats beroepsuitoefenaren. Ze gaan voor hun vak en hebben soms wat minder affiniteit met de financiële ontwikkelingen. Dan geven we eerst een signaal af zonder iemand direct het mes op de keel te zetten."

ZACHTE LANDING

Blijft dat signaal echter aan dovemansoren gericht dan neemt het BFT serieuzere maatregelen en maakt het bureau zo nodig een zaak aanhangig bij de tuchtrechter. Anders dan toezichthouders als de Autoriteit Financiële Markten of De

nooit over individuele gevallen omdat beide een geheimhoudingsplicht hebben "Maar we hebben elkaar gewoon nodig, omdat de KBvG als PBO medeverantwoordelijk is voor de wet- en regelgeving op de uitvoering waarvan wij toezicht moeten houden. Ook daarin verschillen we van de AFM en DNB, die beide ook zelf regelgeving kunnen entameren."

Hoe goed het BFT haar werk ook doet, het kan nooit volkomen worden uitgesloten dat een gerechtsdeurwaarder in financiële problemen raakt, zegt Snoeren. "In het merendeel van de gevallen is sprake van een zachte landing en laat een kantoor zich door een grotere branchegenoot overnemen. Daar merkt eigenlijk niemand wat van.

'Het beheer van derdengelden is een van de pijlers onder het vertrouwen in het maatschappelijk verkeer'

Nederlandse Bank kan het BFT niet zelf sancties opleggen. Vermeulen: "Andere toezichthouders verstrekken vergunningen en kunnen die dus ook onthouden of intrekken. De deurwaarder wordt echter door de Kroon benoemd. Dat wil overigens niet zeggen dat we een papieren tijger zijn: de tuchtrechtelijke weg functioneert naar behoren." Er is op hoofdlijnen regelmatig overleg tussen de KBvG en het BFT, zij het

Maar er kan sprake zijn van relatief acute oorzaken waardoor verscherpt toezicht of ingrijpen door het BFT plotsklaps een gepasseerd station is. Om dat te voorkomen, zijn we in ons onderzoek en analyse eigenlijk steeds meer naar de échte risico-indicatoren gaan kijken. Als het resultaat van een kantoor terugloopt is dat op zichzelf nog niet problematisch, behalve als de ondernemer niets aan zijn kostenstructuur doet. Door met

een zekere frequentie diverse vormen van financiële informatie te combineren, kunnen we goed inschatten of een ondernemer ook echt onderneemt en doet wat nodig is voor de continuïteit van zijn onderneming."

Zelfstandig bestuursorgaan

Het Bureau Financieel Toezicht (BFT) is ontstaan in 1999 en houdt financieel toezicht op zo'n 1500 notarissen en 380 gerechtsdeurwaarders. Daarnaast ondersteunt het BFT de Commissies van deskundigen bij het beoordelen van de circa 120 ondernemingsplannen die jaarlijks worden ingediend door toetreders die zich als notaris of gerechtsdeurwaarder willen vestigen. Het BFT is een zelfstandig bestuursorgaan (ZBO) en wordt gefinancierd door het Ministerie van Justitie. Er werken in totaal zo'n 40 medewerkers bij het BFT, waarvan vijf onderzoekers zich op de deurwaardersbranche richten en een extra aantal medewerkers dergelijke werkzaamheden uitvoeren in combinatie met het notarieel toezicht.

Integraal toezicht

Ten aanzien van het notariaat heeft de wetgever inmiddels besloten dat het BFT haar toezichthoudende rol moet intensiveren en over moet gaan tot 'integraal' toezicht. Daarbij worden niet alleen de financiële ontwikkelingen geanalyseerd, maar ook werd gekeken naar de kwaliteit van de werkzaamheden, integriteit enzovoorts. Of het toezicht op de gerechtsdeurwaarders eenzelfde kant op gaat kan Vermeulen nog niet zeggen. "We zijn er zelf wel een voorstander van, maar de beslissing daarover is aan de wetgever. We doen in ieder geval in het notariaat praktische ervaring op die, mocht dit besluit vallen, straks ook goed toepasbaar zal zijn in de gerechtsdeurwaarderbranche."

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEE
EEEEEEEEEUUUUUUUUU
UUUUUUUUUUUUUUUUUU
UUUHHHHH... Twijfel kostte u
al 7.000 euro

Zonde om aan M te twijfelen

Als u al drie jaar twijfelt om over te stappen naar een M Arbeidsongeschiktheidsverzekering dan heeft dat u al veel geld gekost! Afhankelijk van wat u verzekerd heeft, kan dat makkelijk meer dan 7.000 euro zijn. En wist u ook dat we speciaal voor gerechtsdeurwaarders een overlijdensrisicoverzekering, een beroepsaansprakelijkheidsverzekering en een hypotheek hebben ontwikkeld. Allen met de insteek van M: betrouwbaar, uitgebreide dekking, transparant en een scherpe prijs.

KENMERKEN M-ARBEIDSONGESCHIKTHEIDSVERZEKERING

- beroepsarbeidsongeschiktheid gedurende de hele looptijd
- gerenommeerde verzekeraar
- zowel individueel mogelijk als op collectieve basis voor de hele maatschap
- hoge verzekerde bedragen mogelijk (maximaal 350.000 euro op jaarbasis)

KENMERKEN M-OVERLIJDENS-RISICOVERZEKERING

- leeftijdsafhankelijke premie
- rokers/niet rokers
- zowel individueel mogelijk als collectief
- eenvoudig jaarlijks aan te passen

KENMERKEN M-BEROEPSAANSPRAKELIJKHEIDSVERZEKERING

- volledige inloopdekking beroepsfouten voor ingangsdatum verzekering
- gerenommeerde verzekeraar
- nieuwe toetredende partners automatisch meeverzekerd zonder aanmelding
- uittredende partners en werknemers verzekerd voor meldingen die nog binnenkomen

KENMERKEN M-HYPOTHEEK

- gerenommeerde bank/pensioenfond
- voor hypotheekbedragen van € 500.000 tot € 6.000.000
- transparante kostenstructuur
- scherpe rente

“M is drie jaar ontstaan omdat er behoefte is aan adviseurs die de doelgroep kennen en weten in welke situatie bepaalde risico’s afgedekt dienen te worden. M ontwikkelt en verzorgt voor u verzekeringen die u bij een andere verzekeraar niet kunt krijgen en u substantiële voordelen kunnen bieden. Wij realiseren deze voordelen doordat wij weten wat in uw branche leeft en geen genoegen nemen met standaardoplossingen die verzekeraars en geldverstrekkers u voorschotelen.”

Mr. Viktor Kühne

Tot je dienst

Waar de notaris in loondienst vele tongen en pennen in beweging zet, is de figuur van de gerechtsdeurwaarder in loondienst stilletjes ontstaan. Ondernemingsplannen waarin de solliciterende gerechtsdeurwaarder aangaf zijn ambt in loondienst te gaan vervullen bij een andere gerechtsdeurwaarder zijn door de Commissie van deskundigen van een positief advies voorzien en de minister is daarna tot benoeming overgegaan.

Een praktische vraag is hoe de positie van de gerechtsdeurwaarder in loondienst zich onderscheidt van de toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder (tk-gerechtsdeurwaarder) in dezelfde organisatie. Sterker nog: wat is de positie van de tk-gerechtsdeurwaarder die ondernemer en werkgever is van de gerechtsdeurwaarder in loondienst? En dan bestaat er ook nog de tk-gerechtsdeurwaarder die als freelancer toegevoegd is aan meerdere gerechtsdeurwaarders en feitelijk voor eigen rekening en risico werkzaam is: die hoeft alleen te voldoen aan de 'lichtere' wettelijke eisen voor tk-gerechtsdeurwaarders. Het bestaan van het fenomeen freelancers komt overigens voor rekening van de minister, die immers het beleid bepaalt ten aanzien van de goedkeuring van toevoegingsverzoeken.

Duidelijk is dat het traditionele beeld van de gerechtsdeurwaarder-ondernemer met een aantal tk-gerechtsdeurwaarders in loondienst (al lang) niet meer opgaat.

Centrale vraag is vaak of aan de gerechtsdeurwaarder in loondienst andere, lichtere, eisen worden gesteld dan aan de gerechtsdeurwaarder-ondernemer. Het Gerechtshof te Amsterdam (als tuchtrechter) heeft hierover 13 juli 2010 een uitspraak gedaan en een principieel antwoord op deze vraag gegeven: nee. Voor gerechtsdeurwaarders in loondienst gelden dezelfde wettelijke vereisten als voor zelfstandig gevestigde gerechtsdeurwaarders. Er bestaat in wetstechnisch en tuchtrechtelijke optiek maar één smaak gerechtsdeurwaarder.

Stof tot nadenken

De uitspraak geldt niet alleen de verplichting tot het houden van een kantoor in de plaats van vestiging (waarover de tuchtzaak ging), maar ook alle andere verplichtingen uit de Gerechtsdeurwaarderswet en de daarop gebaseerde regelgeving. Te denken valt aan de bewaringspositie, maar ook aan de verplichtingen die voortvloeien uit de diverse verordeningen. Deze verantwoordelijkheden kunnen, althans tuchtrechtelijk, niet worden afgewenteld op de gerechtsdeurwaarder/werkgever.

De ledenraad beraadslaat binnenkort over deze materie om te komen tot aanbevelingen aan de minister. Het lijkt duidelijk dat de regelgeving en praktijk beter op elkaar afgestemd moeten worden en dat het vestigings- en toevoegingsbeleid gereviseerd moet worden.

Gezien de uitspraak van het Gerechtshof en de verbanden die de gerechtsdeurwaarder (in loondienst) heeft met het vestigings- en toevoegingsbeleid zal dit een integrale aanpak vergen die bepaald niet eenvoudig is.

*Mr. John Wisseborn,
voorzitter van het bestuur van de KBvG*

1 LjN BN1177 (merkwaardigerwijs niet te vinden op www.tuchtrecht.nl, maar op www.rechtspraak.nl).

Haags dagboek: evalueren, herstellen, discussiëren en repareren?

Het zomerreces is voorbij en iedereen pakt de draad weer op. De zomermaanden heb ik kunnen gebruiken om in relatieve rust een aantal zaken af te handelen en onderwerpen voor te bereiden die de komende maanden hun beslag zullen krijgen.

Zo starten we in september het overleg met Justitie over de wijziging van de Gerechtsdeurwaarderswet naar aanleiding van het evaluatie-rapport Noblesse Oblige, het kabinetsstandpunt en het standpunt van de KBvG. Volgend jaar juni viert de KBvG haar 10-jarig lustrum en het zou mooi zijn als we tegen die tijd een 'new and improved' Gerechtsdeurwaarderswet kunnen presenteren. KBvG en Justitie zijn het op grote lijnen eens over de aanbevelingen in het evaluatierapport, maar het komt uiteindelijk aan op de details. Uitdaging is om de ervaring die we de afgelopen negen jaar hebben opgedaan wetstechnisch te vertalen. Mijn uitgangspunt is in ieder geval dat de Gerechtsdeurwaarderswet 2011 ook echt een op de beroepsgroep toegesneden wet wordt en niet opnieuw een kopie van voor andere juridische beroepen geldende wetgeving. Dat doet de beroepsgroep geen recht: het enkele voorbeeld van de onbeperkte toegang tot de tuchtrechter gekoppeld aan het idee om een tuchtrechtelijke schadevergoeding mogelijk te maken geeft aan dat er wel degelijk verschillen zijn tussen de juridische beroepen.

Het komende halfjaar spreken we met de ledenraad en ALV en in de ressorts onder meer over het voorstel voor de aangepaste Verordening bevordering vakbekwaamheid en het reglement, de ideeën ten aanzien van de inrichting van een waarborgfonds, het vestigings- en toevoegingsbeleid (zie ook de column van John Wisseborn), de begroting 2011, het advies van de commissie Voorfinanciering en de onafhankelijkheid van de gerechtsdeurwaarder. Ten aanzien van dat laatste onderwerp staat september in het teken van de opgaven die de KBvG ontvangt van de gerechtsdeurwaarders ten aanzien van de onafhankelijkheid en de participatie door derden in gerechtsdeurwaarderskantoren. De meldingen moeten voor 1 oktober a.s. gedaan zijn, indien nodig voorzien van een herstelplan en een termijn waarbinnen het kantoor wel zal kunnen voldoen aan de verordening. Ondanks de vakantieperiode heeft een groot deel van de kantoren hun opgave al gezonden aan de KBvG. Daarnaast voeren we overleg met de kantoren die aangegeven hebben een herstelperiode nodig te hebben om te kunnen voldoen aan de verordening.

De KBvG commissie Onafhankelijkheid is eind augustus voor het eerst weer bijeen gekomen om zich te buigen over de noodzaak en

wenselijkheid van aanpassing van de Verordening Onafhankelijkheid. De minister van Justitie heeft in de brief waarbij hij de KBvG meedeelt dat hij de verordening Onafhankelijkheid goedkeurt enkele wetstechnische gebreken gesignaleerd die in zijn optiek reparatie behoeven. Daarnaast wordt er door de minister aangedrongen op het inrichten van regelgeving waarbij als hoofdregel geldt dat participatie door 'externe' derden geheel wordt uitgesloten. Eerder gaf de evaluatiecommissie ook al haar opvattingen over de wenselijkheid van participatie door derden. Food for thought ...

To be continued ...

*Mr. Karen M. Weisfelt,
Directeur van de KBvG*

AGENDA

Vergaderdata bestuur

4 okt	Kantoor KBvG
1 nov	Kantoor KBvG
19 nov	Hilton Soestduinen
6 dec	Kantoor KBvG

Vergaderdata ledenraad

14 okt	Regardz 'De Heerlijkheid' Ermelo
16 dec	Regardz 'De Heerlijkheid' Ermelo

Algemene ledenvergadering

20 nov	Hilton Soestduinen
--------	--------------------

FAXNUMMER COURT OF JUSTICE ENGELAND

In de justitiële atlas van de Europese Commissie staat een onjuist faxnummer van de ontvangende instantie in Engeland, het Court of Justice vermeld. Het juiste faxnummer is: +442079476975.

AGRESSIE TEGEN GERECHTSDEURWAARDERS

In april 2009 heeft de beroepsgroep van gerechtsdeurwaarders meegedaan aan de één-meting van het onderzoek naar ongewenst gedrag tegen werknemers met een publieke taak van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Uit het onderzoek kwam naar voren dat gerechtsdeurwaarders in vergelijking met de andere beroepsgroepen die aan het onderzoek deelnamen tijdens hun werk het meest met agressief gedrag te maken krijgen. Hierbij werd aangegeven dat aangifte van geweld tegen een gerechtsdeurwaarder vaak wordt geseponeerd wegens gebrek aan bewijs. Om aandacht voor dit probleem te vragen en tot een oplossing ervan te komen heeft de KBvG onder andere gesproken met het Openbaar Ministerie en

met de politie over de mogelijkheid van het doen van aangifte via het internet.

In mei van dit jaar heeft de KBvG een aanvraag gedaan voor een bijdrage uit de Stimuleringsregeling Veilige Publieke Taak 2010 om een pilot te kunnen uitvoeren waarbij gerechtsdeurwaarders bij het uitvoeren van hun werk een kleine camera op hun kleding dragen. De verwachting is dat hiermee agressiviteit kan worden voorkomen en dat aangifte wordt vergemakkelijkt wanneer toch agressie plaatsvindt; een video-opname bewijst immers dat agressie daadwerkelijk heeft plaatsgevonden ook al spreekt de dader de aangifte tegen.

Onlangs is bekend geworden dat de subsidie ten behoeve van de pilot is toegewezen en kan er dus worden gestart met de voorbereidingen ervan.

INTERNETCONSULTATIE WETSVORSTEL ELEKTRONISCHE INDIENING DAGVAARDING

Bij de totstandkoming van het wetsvoorstel elektronische indiening dagvaarding (wetsvoorstel EID) is ook gesproken met de KBvG en SNG. Uitgangspunt bij de technische inrichting van de elektronische indiening is dat voor de gerechtsdeurwaarders wordt aangesloten bij de bestaande systematiek van elektronische informatie-uitwisseling. Dat wil zeggen dat de dagvaardingen, gegoten in een elektronisch jasje (pdf) en voorzien van de elektronische handtekening van de gerechtsdeurwaarder (het beroepscertificaat) via een centraal kanaal (systemen SNG) aan een centraal punt (koppelvlak) van de rechtspraak (Bistro) aan de rechtspraak worden aangeleverd. Het koppelvlak van de rechtspraak zorgt voor distributie van de dagvaardingen naar de juiste rechtbank.

Bij de dagvaarding in pdf wordt gevoegd een bestand met daarin de gegevens die essentieel zijn voor de systemen (dat is de administratie) van de rechtspraak. Aan de zijde van de rechtspraak worden de systemen zo ingericht dat deze gegevens geautomatiseerd ingelezen en verwerkt kunnen worden.

Bij de inrichting van de systemen wordt zoveel mogelijk aangesloten op de praktijk zoals deze in een aantal arrondissementen inmiddels bestaat.

De eerste stappen voor de inrichting van de systemen worden nu gezet. Op later moment wordt daarover nader bericht.

E-MAILADRESSEN KBvG

De KBvG heeft een aantal nieuwe e-mailadressen in gebruik genomen.

Indien u vragen/opmerkingen heeft voor het bestuur of de ledenraad kunt u contact opnemen via:

bestuur@kbvg.nl of ledenraad@kbvg.nl

Wanneer u een idee heeft voor een artikel in het blad *de Gerechtsdeurwaarder* of een artikel heeft geschreven waarvan u denkt dat het geplaatst zou kunnen worden in het blad, kunt u contact opnemen via:

redactie@kbvg.nl
Voor vragen en opmerkingen die betrekking hebben op het College Toetsing Gerechtsdeurwaarders of vragen over de toetsingen inzake de Verordening KBvG Normen voor Kwaliteit e-mailt u naar: ctg@kbvg.nl

Voor al uw overige vragen kunt u (nog steeds) e-mailen naar: kbvg@kbvg.nl

PERSONALIA

Beëdigd

P.J. Dielen	Terneuzen	11-08-2010
M.V. Karansingh	Rotterdam	20-08-2010

Waargenomen

Waarnemer	Plaats	Van	Tot
B.E. Boiten	Den Haag	12-11-2009	12-11-2010
R.W.H.G. van den Bor	Delft	19-07-2010	19-01-2011
J.A. van den Bos	Arnhem	01-08-2009	01-01-2011
W.H.W. Cock	Groningen	01-10-2008	01-10-2010
W.H.M. van Eijsden	Roermond	01-09-2010	01-01-2011
R.H.G. Eussen	Sittard	09-04-2009	09-10-2010
J.H.H. Heger	Den Haag	29-03-2010	29-03-2011
P.M.A. Hellemons	Bergen op Zoom	01-01-2009	01-10-2010
E.G.H.J. Hofstee	Buitenpost	01-07-2010	01-01-2011
B.J.M. Heutinck	Doetinchem	18-05-2010	18-05-2011
A.P. Jacobs	Venlo	01-11-2008	01-10-2010
F. van der Meijde	Den Haag	01-01-2009	01-10-2010
G. Swagerman	Leiden	01-03-2009	01-10-2010
G.H.J. Touber	Amsterdam	01-03-2009	01-03-2011
M. van der Velden	Amsterdam	01-03-2009	01-03-2011
P. Weij	Zutphen	15-08-2010	15-02-2011
A. de Wit	Breda	01-02-2009	01-10-2010

Gedefungeerd:

W.H.M. van Eijsden	Roermond	01-09-2010
--------------------	----------	------------

Overleden:

Op 31 maart is de heer L.J. Kroep, oud-gerechtsdeurwaarder te Enschede, overleden.

Jubilea 2010:

A.R. Hennink	Amsterdam	25 jaar (1 augustus)
F.J.M. van der Meer	Alkmaar	25 jaar (1 augustus)
S. Paulusma	Amsterdam	25 jaar (1 september)
J.C.M. van der Weijden	Amsterdam	30 jaar (1 september)
H. Pranger	Assen	30 jaar (1 oktober)
M.H. Vaes	Apeldoorn	30 jaar (1 oktober)
M.A. van Etten	Rotterdam	25 jaar (1 november)
P.C. van Roon	Amsterdam	25 jaar (25 november)
J. Busscher	Steenwijk	30 jaar (1 december)
M.M.J. Haenen	Maastricht	30 jaar (1 december)

RECHTBANK ROTTERDAM

359915/KG ZA 10-751

10 AUGUSTUS 2010

(NIET GEPUBLICEERD)

Een scheepsbeslag is gelegd terwijl de deurwaarder niet aan boord was: de schipper had lucht gekregen van het beslag en was enkele meters uit de wal gaan liggen. De deurwaarder legde het beslag toch en liet het inschrijven bij het kadaster. (..)

3. De beoordeling

3.1. Ingevolge artikel 702 lid juncto 564 lid 1 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) wordt het beslag op schepen aan boord daarvan gedaan. Dit betekent dat de deurwaarder zich voor het leggen van beslag daadwerkelijk aan boord van het schip dient te begeven. Indien de deurwaarder toegang tot het schip wordt geweigerd, dient de weg van artikel 444 Rv te worden gevolgd. Dit houdt in dat de deurwaarder zich in dat geval tot een vertegenwoordiger van het openbaar gezag moet wenden om in zijn gezelschap nogmaals te trachten aan boord van het schip te komen om beslag te leggen.

3.2. In het onderhavige geval heeft de deurwaarder in een in het kadaster ingeschreven proces-verbaal van beslaglegging vastgelegd dat hem geweigerd is aan boord van het schip te komen. Het had derhalve op zijn weg gelegen om de weg van artikel 444 Rv te volgen, alvorens beslag te leggen. Nergens blijkt uit dat hij dat heeft gedaan. Integendeel, uit het in het kadaster ingeschreven proces-verbaal van beslaglegging blijkt dat de deurwaarder, direct na voornoemde weigering, staande op de kade het schip Cxxx in conservatoir beslag heeft genomen, welk beslag vervolgens is ingeschreven. Het beslag op de Cxxxx is derhalve niet rechtsgeldig gelegd en daarmee nietig. Eiser heeft nog betoogd dat de

weg van artikel 444 Rv niet kon worden gevolgd omdat de schipper van de Cxxx heeft gelogen. Dit betoog wordt verworpen. Nog afgezien van het feit dat de niet onderbouwde stelling dat is gelogen wordt betwist, blijkt uit het proces-verbaal, en dan in het bijzonder de passage "waarna ik de Waterpolitie Brabant ... en de KLPD ... van het gelegde beslag in kennis heb gesteld en heb verzocht het schip aan te houden", dat de waterpolitie en de KLPD pas zijn gebeld nadat de deurwaarder al beslag zou hebben gelegd. De weg van artikel 444 Rv, die aan de beslaglegging vooraf moet gaan en waarvan uit het proces-verbaal moet blijken, is derhalve niet gevolgd.

RECHTBANK LEEUWARDEN 4 AUGUSTUS 2010 LJN BN3613

Verzet tegen een door de gemeente uitgevaardigd dwangbevel, na oplegging last onder dwangsom. College van B&W geen procespartij in civiele procedure.

(..)

6.2. Het dwangbevel is uitgevaardigd door het college. Vervolgens is Vabeog in verzet gekomen, waarbij zowel de gemeente als het college, in zijn hoedanigheid van bestuursorgaan van de gemeente, is gedagvaard. Volgens vaste jurisprudentie (zie reeds HR 25 november 1983, AB 1984, 254) komt de bevoegdheid om in een burgerlijk geding als procespartij op te treden slechts toe aan natuurlijke personen en privaatrechtelijke rechtspersonen en derhalve niet aan bestuursorganen zoals het college. Dit uitgangspunt vindt zijn rechtvaardiging hierin, dat als zou worden aangenomen dat een bestuursorgaan als zodanig in een burgerlijk geding kan optreden, problemen kunnen rijzen van procesrechtelijke aard. Zo zou onzeker kunnen zijn wie aan het gezag van gewijsde

van een uitspraak zijn gebonden en jegens wie een uitspraak zou kunnen worden geëxecuteerd. Indien een partij bij de burgerlijke rechter een procedure wil entameren tegen een bestuursorgaan, dient hij zich in beginsel dan ook te richten tot de rechtspersoon waartoe het bestuursorgaan behoort. Op dit uitgangspunt zijn uitzonderingen denkbaar, maar gesteld noch gebleken is dat er in het onderhavige geval aanleiding bestaat een dergelijke uitzondering aan te nemen. Het enkele feit dat het college het materiële besluit heeft genomen om het dwangbevel uit te vaardigen, is daartoe onvoldoende. Vabeog kon in dit geval dan ook slechts de gemeente dagvaarden en zij zal daarom niet-ontvankelijk worden verklaard in haar vordering tegen het college. In het vervolg van dit vonnis zal daarom nog slechts van de gemeente als geopposeerde worden uitgegaan.

VOORZIENINGENRECHTER RECHTBANK UTRECHT 13 AUGUSTUS 2010 LJN BN3949

Deurwaarderskortgeding. Schorsende werking van hoger beroep tegen een op grond van artikel 7:230a BW gegeven beschikking, waarin ook op voorvragen is beslist

(..)
3.5. De beschikking van de kantonrechter van 10 mei 2010 is niet uitvoerbaar bij voorraad verklaard zodat, met inachtneming van bovengenoemd uitgangspunt, het tegen deze beschikking ingestelde hoger beroep de werking van de beschikking schorst.

3.6. In dit geval geldt echter dat tegen de beslissing van de kantonrechter tot afwijzing van het (voorwaardelijk) verzoek van [huurder] tot verlenging van de ontruimingstermijn en tot vaststelling van de ontruimings-

termijn geen hoger beroep kan worden ingesteld. Dat dit het geval is volgt uit artikel 7:230a lid 8 BW.

Aan de orde is dan ook de vraag of dit meebrengt dat een uitzondering moet worden gemaakt op het hiervoor genoemde uitgangspunt dat het instellen van hoger beroep de werking van de beschikking schorst, tenzij de beschikking uitvoerbaar bij voorraad is verklaard. Geoordeeld wordt dat dit in deze zaak niet het geval is. Daartoe is het volgende redengevend.

3.6.1. In de beschikking van 10 mei 2010 zijn door de kantonrechter ook twee beslissingen genomen waarvoor geen rechtsmiddelenverbod geldt. Het gaat daarbij om de beslissing dat de huurovereenkomst rechtsgeldig is beëindigd en dat [huurder] geen aanspraak kan maken op de in de huurovereenkomst neergelegde verlengingsoptie. Uit wat hiervoor in punt 3.3. is overwogen, volgt dat [huurder] ook deze beslissingen in het door haar ingestelde hoger beroep aanvecht.

3.6.2. De beslissingen van de kantonrechter waarvoor het rechtsmiddelenverbod geldt – te weten de beslissing betreffende het (voorwaardelijk) verzoek tot verlenging van de ontruimingstermijn en tot het vaststellen van de ontruimingstermijn – zijn onlosmakelijk verbonden met de twee hiervoor in punt 3.6.1. genoemde beslissingen waarvoor geen rechtsmiddelenverbod geldt en waarop de normale regels van hoger beroep van toepassing zijn. Aan een beslissing over de verlenging en vaststelling van de ontruimingstermijn ex artikel 7:230a BW wordt immers pas toegekomen indien vaststaat dat de huurovereenkomst rechtsgeldig is geëindigd en op de verlengingsoptie geen succesvol beroep kan worden gedaan. In dit geval kan het hoger beroep

dan ook meebrengen dat geoordeeld wordt dat door de kantonrechter ten onrechte toepassing is gegeven aan artikel 7:230a BW, op grond waarvan met doorbreking van het rechtsmiddelenverbod deze toepassing door het hof kan worden vernietigd. Het voorgaande in onderlinge samenhang bezien, brengt naar het oordeel van de voorzieningenrechter mee dat in dit geval aan het hoger beroep ten aanzien van de gehele beschikking schorsende werking moet worden toegekend.

RECHTBANK ALMELO 25 JUNI 2010 LJN BM9521

(..)

De gemeente Hof van Twente laat derde-beslag leggen voor een dwangsom.

Leerzame overwegingen:

(..)

4.3 Op grond van artikel IV lid 1 Vierde tranche Algemene wet bestuursrecht (Awb) is artikel 5:26 Awb van toepassing op het onder 1 genoemde dwangbevel d.d. 11 mei 2010, nu de overtreding die aanleiding heeft gegeven tot het opleggen van de dwangsom is begaan voor de inwerkingtreding van de vierde tranche Awb. Op grond van artikel 5:26 Awb staat verzet open tegen een dwangbevel door dagvaarding van de rechtspersoon waartoe het bestuursorgaan behoort en schorst dit verzet de tenuitvoerlegging van het dwangbevel. De voorzieningenrechter concludeert dat de verzetdagvaarding is ingediend na de executoriale beslaglegging. Voorts heeft de gemeente, na de verzetdagvaarding, het beslagexploit d.d. 28 mei 2010 binnen de daarvoor gestelde termijn van artikel 475i Rv betekend. De voorzieningenrechter is van oordeel dat deze overbetekening slechts een kennisgeving is van het reeds eerder gelegde beslag en niet is te kwalificeren

als een handeling ten behoeve van de tenuitvoerlegging van het dwangbevel en derhalve niet strijdig is met de schorsing van de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

4.4 Voorts is de voorzieningenrechter van oordeel dat het feit dat de gemeente beslag heeft laten leggen binnen de verzetstermijn, niet in strijd is met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, danwel het bepaalde in artikel 3:13 BW, omdat een dwangbevel een executoriale titel oplevert, waarbij het uitgangspunt juist is dat de executant bevoegd is om over te gaan tot de tenuitvoerlegging hiervan en de verzetstermijn niet afdoet aan deze bevoegdheid. Voor het overige hebben [eisers] onvoldoende feiten en omstandigheden aangevoerd op grond waarvan zij aannemelijk hebben gemaakt dat de gemeente misbruik heeft gemaakt van haar beslagrecht, dan wel het beslag als vexatoor aangemerkt dient te worden.

**KANTONRECHTER ROERMOND
29 JUNI 2010 LJN BM9454**

Bevoegdheid van de kantonrechter als voorzieningenrechter in een executiegeschil over de tenuitvoerlegging van een kantonvonnis: ja dus...
[..]

5.1. De kantonrechter dient ambtshalve te beoordelen of hij in de onderhavige zaak bevoegd is. Artikel 438 Rv bepaalt dat een executiegeschil voor de rechtbank wordt gebracht. Het tweede lid van artikel 438 Rv bepaalt dat voor het verkrijgen van een voorziening bij voorraad het geschil ook kan worden gebracht in kort geding voor de voorzieningenrechter van de volgens het eerste lid bevoegde rechtbank. Nu de kantonrechter van de sector kanton ook onderdeel uitmaakt van de in het eerste lid bevoegde

rechtbank kan hij eveneens als die voorzieningenrechter optreden wanneer hij moet oordelen in kort geding over een geschil in verband met een uitspraak in een kantonzaak. Nu het in de onderhavige zaak gaat om de vordering tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de bij vonnis van de kantonrechter van 27 april 2010 bevolen ontruiming van de woning aan de [adres] te [plaats], acht de kantonrechter zich bevoegd van het executiegeschil kennis te nemen.

**HOGE RAAD 18 JUNI 2010
LJN BM0893**

Vordering woningcorporatie wegens illegale onderverhuur. Schadebegroting op bedrag van de winst (art. 6:104 BW). Art. 6:104 BW geeft geen vordering tot winstafdracht, maar verleent de rechter een discretionaire bevoegdheid om de gevorderde schadevergoeding te begroten op de door het onrechtmatig handelen of de wanprestatie genoten winst, of een deel daarvan. Enige schade moet aannemelijk zijn; concreet nadeel hoeft niet te worden aangetoond. Vanwege het niet-punitieve karakter van art. 6:104 BW past de rechter in zoverre terughoudendheid dat waar het behaalde voordeel de vermoedelijke omvang van de schade aanmerkelijk te boven gaat de schade in beginsel wordt begroot op een gedeelte van de winst. Voor toewijzing van de vordering tot winstafdracht gelden niet meer of andere vereisten dan ingevolge art. 6:162 of 6:74 BW voor toewijzing van schadevergoeding (vgl. HR 16 juni 2006, NJ 2006, 585). Het schadetoebrengend handelen moet bijvoorbeeld op de voet van art. 6:162 lid 3 BW of art. 6:75 BW aan de aansprakelijke persoon kunnen worden toegerekend. Art. 6:104 BW eist geen bijzondere mate van verwijtbaarheid. De in art. 6:104

BW bedoelde winst hoeft geen betrekking te hebben op de winst die de benadeelde zelf had kunnen realiseren. In het algemeen kan niet de eis worden gesteld dat de op te leggen schadevergoeding in een reële verhouding staat tot de daadwerkelijk geleden schade.

**RECHTBANK AMSTERDAM
12 APRIL 2010 LJN BM7559**

Verstekvonnis tegen meerdere gedaagden. Indien een van de gedaagden in verzet komt wordt het geding heropend en kunnen nieuw gebleken feiten van invloed zijn op de positie van de niet verschenen gedaagden. GBA gegevens dienen als bewijs van woonplaats van een gedagvaarde partij. Indien echter het tegendeel bij de eisende partij bekend is of zou behoren te zijn kan hij de betreffende partij niet rechtsgeldig op het GBA adres dagvaarden.
[..]

Uitgangspunt bij het wettelijk systeem van dagvaarden is dat de dagvaarding de persoon bereikt tegen wie zij is uitgebracht. De wet geeft in het geval van een natuurlijk persoon aan dit uitgangspunt vorm door bij wijze van hoofdregel de eis te stellen dat de dagvaarding wordt betekend aan die persoon zelf, dan wel aan zijn woon- of verblijfsadres. Een dagvaardende partij mag daarbij in beginsel afgaan op de van de te dagvaarden persoon bij de Gemeentelijke Basis Administratie (GBA) bekende gegevens. De betekenis van de inschrijvingsgegevens GBA gaat evenwel niet verder dan dat die gegevens dienen tot bewijs van de stelling dat een gedaagde op het dagvaardingsadres woonachtig is. Vanaf het moment dat het tegendeel bij de dagvaardende partij bekend is of zou behoren te zijn, vervalt de mogelijkheid rechtsgeldig op het inschrijvingsadres GBA te dagvaarden. Dit laatste geldt in het onderhavige geval nu [persoon 2]

door [geopposeerde] is gedagvaard op het adres van een aan haar toebehorende huurwoning, nadat [persoon 2] deze huurwoning had verlaten en weer ter beschikking van [geopposeerde] had gesteld.

**HOGE RAAD 25 JUNI 2010
LJN BM3917**

Niet-ontvankelijkheid principaal cassatieberoep van in appel niet-verschenen geïntimeerde ingevolge art. 401b Rv.; ingevolge art. 401c lid 2 Rv. staat voor hem slechts tegen het arrest op het verzet cassatieberoep open. De Hoge Raad oordeelt over de ontvankelijkheid:
“Het cassatieberoep van [eiseres] is mede ingesteld tegen het door het hof tegen haar als geïntimeerde bij verstek gewezen arrest van 14 november 2006. In zoverre dient [eiseres] niet-ontvankelijk te worden verklaard. Niet alleen kan de in appel niet-verschenen geïntimeerde ingevolge art. 401b Rv. geen principaal cassatieberoep instellen tegen een arrest bij verstek, maar slechts incidenteel beroep in het geval dat wordt genoemd in het tweede lid van dat artikel. Maar bovendien staat in een geval als het onderhavige, waarin de niet-verschenen geïntimeerde verzet heeft ingesteld tegen het arrest bij verstek, ingevolge art. 401c lid 2 Rv. voor hem slechts tegen het arrest op het verzet cassatieberoep open. Beslissingen in het verstekarrest die voor de niet-verschenen geïntimeerde nadelig zijn, kunnen door hem - behoudens de hiervóór genoemde uitzondering van art. 401b lid 2 Rv. - slechts in een door hem ingesteld verzet worden bestreden. Bij gebreke van zodanige bestrijding in verzet kan hij in cassatie over dergelijke beslissingen niet klagen. Is een zodanige beslissing in oppositie bestreden maar door het hof gehandhaafd en - al of niet uitdrukkelijk - (mede) ten grondslag gelegd aan het arrest op het verzet, dan kan over

die beslissing slechts in het kader van een cassatieberoep tegen dat arrest worden geklaagd.

Overigens geldt voor de oorspronkelijke appellant dat hij, overeenkomstig hetgeen is bepaald in art. 401c lid 2 Rv., in cassatie kan opkomen tegen beslissingen in het arrest bij verstek die door het verzet niet zijn getroffen.”

**VOORZIENINGENRECHTER
RECHTBANK ZWOLLE
23 FEBRUARI 2010 LJN BM1467**

Onjuiste vermelding van woonplaats in dagvaarding (..)

4.1. Limberger q.q. (gedaagde stelt zich op het standpunt dat de dagvaarding nietig is, omdat de daarop vermelde vestigingsplaats van Homero Susso niet juist is en omdat Homero Susso geen woonplaats heeft gekozen in de gemeente waar de voorzieningenrechter zitting houdt (maar bij de griffie van de rechtbank te Leeuwarden). Voorts betoogt Limberger q.q. dat de voorzieningenrechter te Zwolle-Lelystad niet bevoegd is, nu de mondelinge last als bedoeld in artikel 254 lid 2 Rv door de voorzieningenrechter te Leeuwarden is verleend. Homero Susso heeft erkend dat de genoemde punten onjuist zijn weergegeven in de dagvaarding. Deze onjuistheden worden echter gedekt door de aanwezigheid van Limberger q.q. ter zitting.

4.2. Vooropgesteld wordt dat het ontbreken van de woonplaats van de eisende partij op de dagvaarding tot nietigheid van de dagvaarding kan leiden, wanneer het aannemelijk is dat gedaagde door het gebrek onredelijk is benadeeld. Een onjuiste vermelding van de woonplaats kan echter, bij gebreke van een wettelijke grondslag daarvoor, niet tot nietigheid leiden. Immers, de dagvaarding vermeldt een woonplaats, zij het een verkeerde. Op grond van artikel 111 lid

2 Rv dient de dagvaarding de door eiser gekozen woonplaats in Nederland te vermelden. In tegenstelling tot hetgeen Limberger q.q. stelt, is niet (langer) vereist dat deze woonplaats gelegen is in de gemeente waar de rechter zitting houdt. Nu de griffie van de rechtbank in Leeuwarden een bestaande woonplaats in Nederland is, heeft Homero Susso – daargelaten of zij deze keuze willens en wetens heeft gemaakt – aan het vereiste van artikel 111 lid 2 Rv voldaan. Kortom, beide onjuistheden kunnen niet tot nietigheid van de dagvaarding leiden.

4.3. Ten aanzien van het bevoegdheidsverweer overweegt de rechtbank als volgt. Gelet op de vestigingsplaats van DVA is de voorzieningenrechter te Zwolle-Lelystad relatief bevoegd van de vordering kennis te nemen. De aanvraag als bedoeld in artikel 254 lid 2 Rv en artikel 2.1 van het procesreglement kort gedingen rechtbanken sector civiel/familie is ingediend bij de rechtbank te Zwolle-Lelystad. De voorzieningenrechter constateert dat de vermelding dat is gedagvaard “krachtens mondelinge last van de voorzieningenrechter bij de Rechtbank te Leeuwarden” niet overeenkomt met hetgeen daadwerkelijk is geschied, en daarmee – kennelijk – een verschrijving betreft. Deze verschrijving kan er evenwel niet toe leiden dat de voorzieningenrechter te Zwolle-Lelystad niet bevoegd is, temeer nu de aanwijzing van de rechter die van de zaak kennis neemt en het adres van de rechtbank wel juist zijn weergegeven.

4.4. Overigens geldt voor alle onjuistheden in de dagvaarding dat Limberger q.q. ter zitting is verschenen en dat hem bekend is door welke partij hij is gedagvaard, zodat deze in zoverre – klaarblijkelijk – niet tot verwarring hebben geleid.

Cursusaanbod Mr. dr. M. Teekens Stichting najaar 2010

Cursus Ethiek en Tucht recht (verplichte cursus)
Datum: 6 oktober 2010
Duur: 13.30 uur tot 19.00 uur (incl. om 17.00 uur broodmaaltijd)
Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB te Baarn
Cursusprijs: € 435,- (exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)
Docenten: Mr. A.C.J.J.M. Seuren en M.J.M.L. Baudoin
KBvG-opleidingspunten: 5 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Cursus Mondelinge proces- en onderhandelings technieken bij comparities
Datum: 12 oktober 2010
Duur: 13.30 uur tot 17.30 uur
Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB te Baarn
Cursusprijs: € 350,- (exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)
Docent: Mr. F. van der Hoek
KBvG-opleidingspunten: 4 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Cursus 4e tranche Algemene wet bestuursrecht
Datum: 20 oktober 2010
Duur: 13.30 uur tot 17.30 uur
Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB te Baarn
Cursusprijs: € 350,- (exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)
Docent: H.A.G. Schippers
KBvG-opleidingspunten: 4 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Cursus De verhoging van de competentiegrens
Datum: 21 oktober 2010
Duur: 13.30 uur tot 17.30 uur
Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB te Baarn
Cursusprijs: € 350,- (exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)
Docent: Mr. E. van der Hoeden
KBvG-opleidingspunten: 4 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Cursus Financiële huishouding gerechtsdeurwaarders / BFT
Datum: 3 november 2010
Duur: 13.00 uur tot 19.00 uur (incl. om 17.00 uur broodmaaltijd)
Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB te Baarn
Cursusprijs: € 495,- (exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)
Docenten: Mr. drs. P.R. de Geus, Mr. J. Scholten, Drs. J.W.F. Löwik RA (BFT)
KBvG-opleidingspunten: 6 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Cursus Masterclass Overeenkomstenrecht
Datum: 10 november 2010
Duur: 13.30 uur tot 17.30 uur
Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB te Baarn
Cursusprijs: € 350,- (exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)
Docent: Dr. G.J.P. de Vries
KBvG-opleidingspunten: 4 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Cursus Huurrecht
Datum: 15 en 16 november 2010 (tweedaagse cursus)
Duur: 15 november 13.30 – 20.00 uur (incl. om 17.00 uur broodmaaltijd)
 16 november 09.00 – 17.30 uur (incl. lunch)
Locatie: Hotel De Witte Bergen, Rijksweg 2, 3755 MV te Eemnes
Cursusprijs: € 950,- (exclusief BTW en overnachting, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)
Docent: Prof. mr. A.W. Jongbloed, Mr. A.C.J.J.M. Seuren, Mr. E. van der Hoeden
KBvG Opleidingspunten: 12 punten (in aanvraag bij KBvG)

Cursus Arbeidsrecht voor ondernemers
Datum: 7 december 2010
Duur: 13.30 uur tot 17.30 uur
Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB te Baarn
Cursusprijs: € 350,- (exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)
Docent: Mevrouw mr. N.A. Hertogh
KBvG Opleidingspunten: 4 punten (in aanvraag bij KBvG)

Cursus Bewijsrecht
Datum: 14 december 2010
Duur: 13.30 uur tot 17.30 uur
Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB te Baarn
Cursusprijs: € 350,- (exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)
Docent: Mr. T.R. Hidma
KBvG Opleidingspunten: 4 punten (in aanvraag bij KBvG)

Alle cursussen zijn exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten. Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met het secretariaat van de Mr. dr. M. Teekens Stichting op telefoonnummer 035 5427524 of per e-mail info@teekensstichting.nl. Tevens is informatie met betrekking tot het cursusprogramma najaar 2010 te vinden op de website www.teekensstichting.nl. Voor de algemene voorwaarden en de kortingsregeling verwijzen wij u naar de cursusfolder en/of de website.

De 'overkill' van het conservatoir beslag

Onlangs werden de resultaten van een onderzoek naar conservatoir beslag gepubliceerd, uitgevoerd door Mirjam Meijsen en Ton Jongbloed van de Universiteit Utrecht in opdracht van de Raad voor de rechtspraak. De onderzoekers analyseerden meer dan 500 rechtbankdossiers en hielden telefonische vraaggesprekken met ruim 60 advocaten. *De Gerechtsdeurwaarder* vroeg hen naar hun bevindingen. "Deurwaarders hebben vaak een betere neus voor effectieve beslaglegging dan advocaten en schuldeisers."

Wat is de belangrijkste conclusie die uit dit onderzoek naar het conservatoir beslag getrokken mag worden?

Mirjam Meijsen: "Dat er in de beslagpraktijk sprake blijkt te zijn van een duidelijke tweedeling in soorten vorderingen. Enerzijds zijn er de vorderingen op tegenspraak, die relatief complex zijn en doorgaans een aanzienlijk geldelijk belang vertegenwoordigen. Anderzijds zijn er de zogenoemde incassovorderingen, die juridisch niet al te complex zijn, een lager financieel belang vertegenwoordigen en die vaak leiden tot een verstekvonnis. Bij die laatste categorie treden eigenlijk weinig tot geen problemen op. Bij de eerste categorie wél, en dat komt omdat de beoordeling van deze beslagrekesten door de rechter veelal te summier is. Daardoor ontstaat er speelruimte om het instrument in zekere zin te misbruiken."

Ton Jongbloed: "We zien bij deze laatste categorie dat er te gemakkelijk en vaak meervoudig beslag wordt gelegd zonder dat daarmee het doel van conservatoir beslag wordt gediend, namelijk het verkrijgen van zekerheid voor een niet betwiste vordering waarvoor gewacht wordt op een te executeren titel. Conservatoir beslag mondt dan uit in een soort pressiemiddel: uw handelen bevat ons niet en dus leggen we beslag op uw huis, auto, bankrekeningen en wat niet al. Op grond van de berichten in de krant zou je zeggen dat de recente zaak Nina Storms versus journalist Eric Smit daarvan een goed voorbeeld is."

U hebt een groot aantal dossiers geanalyseerd en ook met mensen uit de praktijk gesproken. Welk beeld rijst op over de rol van de gerechtsdeurwaarder?

Mirjam Meijsen: "De advocaten die wij gesproken hebben waren eigenlijk allen zeer te spreken over de wijze waarop de deurwaar-

ders de complexe materie van het beslagrecht hanteren. De samenwerking verloopt goed, en ook opvallend is dat er geen enkele klacht naar voren is gekomen over hoegenaamde problemen met de tussentijdse afdrachten."

Ton Jongbloed: "We kunnen constateren dat in de dagelijkse praktijk van de gerechtsdeurwaarder vaak voorkomende beslagen bij incassovorderingen netjes en effectief worden uitgevoerd. Het is duidelijk dat de meeste gerechtsdeurwaarders een goede neus ontwikkelen voor de vermogensbestanddelen waar ze het best beslag op kunnen leggen om hun vordering te incasseren. Men gaat er prudent mee om, in tegenstelling tot de advocaten die daar duidelijk minder zicht op hebben en dus genegen zijn tot 'overkill': meervoudige beslagen die het doel voorbij schieten."

Mirjam Meijsen: "We hebben uitdrukkelijk gekeken naar het verband tussen de hoogte van de vordering en de soorten beslag die gelegd worden. Dat verband is duidelijk aanwezig: bij 'zwaardere' zaken komt meervoudig beslag vaker voor. Verder geven de ondervraagden aan dat juist die meervoudige beslagen door de beslagene als erg belastend worden ervaren."

Als het zo is dat beslaglegging wel wordt misbruikt om de wederpartij tot capitulatie te dwingen, laat de deurwaarder zich dan feitelijk niet ook enigszins misbruiken?

Ton Jongbloed: "Juist bij die complexe zaken heeft de deurwaarder geen inhoudelijke, maar slechts een uitvoerende rol: hij is degene die moet betekenen. Maar hij is als onafhankelijk ambtenaar natuurlijk wel vrij om de beslagene te voorzien van juridisch advies en hem erop te wijzen dat hij een opheffingskortgeding kan beginnen."

Waarom, zoals u zelf eerder in NRC Handelsblad opmerkte, nogal wat haken en ogen zitten...

Ton Jongbloed: "Dat is juist, dus de deurwaarder zal wel het hele verhaal moeten vertellen. Resultaat is niet gegarandeerd, dat hangt sterk van de inhoud van de zaak en de persoon van de rechter af. En het is een relatief dure oplossing, want je zult je tot een advocaat moeten wenden die op stel en sprong een gedegen advies moet voorbereiden en dat kost doorgaans behoorlijk wat geld."

Is er ook gekeken naar de veel voorkomende situatie waarin diverse beslagen worden gelegd op eenzelfde vermogensbestanddeel? Dat lijkt eveneens een onwenselijke ontwikkeling.

Mirjam Meijssen: "Dat is niet specifiek een onderdeel van dit onderzoek geweest, dus we weten niet goed hoe vaak dit voorkomt. Feit is dat ook voor de gerechtsdeurwaarder niet altijd duidelijk is of er al een of meer beslagen liggen op bijvoorbeeld een huis of een bankrekening, zeker niet als men landelijk actief is..."

Ton Jongbloed: "Daarbij kán het zinvol zijn. Zo kan er op een bankrekening waarop al beslag is gelegd en waarop nogmaals beslag wordt gelegd tussentijds geld zijn binnengekomen. Dat valt dan toe aan degene die het laatst beslag heeft gelegd. Maar goed, een vijfde of zesde beslag leggen, levert inderdaad niets meer op en kost feitelijk alleen maar geld. Een beslagregister, zoals vorig jaar voorgesteld door de Evaluatiecommissie gerechtsdeurwaarderswet, zou in dat opzicht een goed idee zijn: er kunnen dan veel onnodige beslagen worden voorkomen en als deurwaarder sta je dan ook sterker ten opzichte van je opdrachtgevers..."

Tot slot: wat moet er volgens u gebeuren met de uitkomsten van dit onderzoek?

Mirjam Meijssen: "Een eerste stap zou kunnen zijn dat het Landelijk Overleg Sectorvoorzitters Civiel inderdaad verandering aanbrengt in de werkwijze omtrent het conservatoir beslag en overgaat tot het instellen van twee verschillende trajecten: een 'eenvoudig' traject voor incassovordering en een 'complex' traject dat om meer uitgebreide rechterlijke toetsing vraagt. Daarvoor is verder geen wijziging van de wet nodig. Mocht dat nieuwe systeem er komen en goed functioneren, dan zou je wat ons betreft nog een stap verder kunnen gaan en de deurwaarder kunnen toestaan zelfstandig verlof te vragen voor beslaglegging bij kleinere en minder complexe vorderingen."

Ton Jongbloed: "De huidige gang van zaken, waarbij dit verzoek via een advocaat wordt ingediend, dient bij dit soort zaken geen enkel doel en maakt het traject alleen maar onnodig kostbaar. Zeker gezien mijn eerdere opmerking dat deurwaarders vaak een betere neus hebben voor effectieve beslaglegging dan advocaten en schuldeisers zou het in het belang van eenieder zijn de deurwaarder hier self supporting te maken."

Uitwinning van girale effecten

door mr. J.D. van Vlastuin

In 2008 heb ik in het blad *Executief* het proefschrift van dr. G.C. van Daal over aandelenexecutie¹ besproken. In die bijdrage heb ik geen aandacht besteed aan de opmerkingen van Van Daal over uitwinning van girale effecten. Over dat onderwerp heeft Van Daal daarna een artikel in *Executief* gepubliceerd.² Hieronder reageer ik alsnog op die publicatie.

STANDPUNT VAN DAAL

De opvattingen van Van Daal over de executie van girale effecten komen in het kort neer op het volgende:

- 1) In de Wet giraal effectenverkeer (Wge) is niet geregeld op welke wijze girale effecten in beslag genomen kunnen worden.
- 2) Girale effecten zijn vermogensrechten van eigen aard, waarvan de executie nergens is geregeld.
- 3) Daardoor dient executie in beginsel plaats te vinden via de vangnetregeling van artikel 474bb Rv (op de dezelfde wijze als executie van roerende zaken).
- 4) De aard van girale effecten verzet zich echter tegen executie op dezelfde wijze als de executie van roerende zaken.
- 5) Daardoor is executie van girale effecten op dit moment in het geheel niet mogelijk.

In verband met de conclusie dat executie van girale effecten op dit moment in het geheel niet mogelijk is, komt Van Daal met een voorstel tot wijziging van artikel 24 Wge. Dat voorstel ziet er bijzonder gedetailleerd uit, sluit aan bij de bestaande regelingen omtrent het derdenbeslag en laat aan duidelijkheid niets te wensen over. Het voorstel om die regeling niet in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering op te nemen maar in de Wge, stuit niet op principiële bezwaren. Het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering houdt immers rekening met de mogelijkheid dat voor speciale rechten, aparte wettelijke executieregelingen bestaan.

LEEMTE

De voorgestelde regeling voorziet echter niet in een oplossing voor problemen die kunnen ontstaan als het beslag ook opties met een korte looptijd heeft getroffen. Van Daal stelt voor dat uitwinning van de effecten na vier weken zal plaatsvinden door verkoop op een gereguleerde markt in Nederland. Opties kunnen echter reeds binnen die periode vervallen en daardoor mogelijk hun volledige waarde verliezen. Als gevolg van het beslag, kunnen zij immers niet worden uitgeoefend door de beslagene terwijl de beslaglegger door het beslag niet het recht krijgt om opties uit te oefenen.³ Eerder heb ik reeds aandacht gevraagd voor het feit dat de termijn van vier weken voor het afleggen van een verklaring derdenbeslag in die gevallen veel te lang is.⁴ In zijn voorstel heeft Van Daal daarvoor in de plaats een termijn van acht dagen opgenomen. Dat is een belangrijke verbetering met de huidige wettelijke regeling bij derdenbeslag. Het voorstel dat de verkoop pas na vier weken mag

plaatsvinden, is minder gelukkig. Met betrekking tot opties is die termijn in veel gevallen te lang. Daar zou derhalve een aangepaste regeling voor moeten komen.

Tegen het voorstel van Van Daal voor een specifieke wettelijke regeling voor de executie van girale effecten heb ik geen bezwaar. Maar zijn conclusie dat zonder die nieuwe wettelijke regeling geen beslag op girale effecten mogelijk is, onderschrijf ik niet. Daarom zal ik hieronder ingaan op zijn afzonderlijke conclusies.

IN DE WET GIRAAL EFFECTENVERKEER (WGE) IS NIET GEREGELD OP WELKE WIJZE GIRALE EFFECTEN IN BESLAG GENOMEN KUNNEN WORDEN

In artikel 24 de Wge zijn de gevolgen geregeld indien onder een zogeheten aangesloten instelling (lees: onder de bank waar de effectenrekening loopt) executoriaal derdenbeslag wordt gelegd ten laste van de belegger. De executant kan de effecten die onder het beslag vallen door de bank laten verkopen. De opbrengst wordt vervolgens aan de beslagleggende deurwaarder afgedragen.⁵ Deze regeling wordt in de praktijk ook daadwerkelijk gehanteerd en leidt tot een vrijwel probleemloze executie. Een enkele keer komt het voor dat beslag is gelegd op effecten die een hogere waarde vertegenwoordigen dan de vordering waarvoor het beslag is gelegd. In de praktijk geven deurwaarders de beslagene in een dergelijk geval gedurende een redelijke termijn de gelegenheid om zelf aan te geven welke effecten verkocht mogen worden. Als de beslagene niet reageert, zal de deurwaarder die selectie zelf maken of aan de bank overlaten.

Van Daal benadrukt dat artikel 24 Wge niet regelt op welke wijze een verhaalsbeslag op girale effecten moet worden gelegd maar slechts aangeeft wat de gevolgen zijn indien een schuldeiser (onverhoopt) derdenbeslag laat leggen onder een aangesloten instelling. Het komt mij voor dat de wetgever met die beschrijving van de gevolgen wel degelijk heeft beoogd om te bepalen op welke wijze girale effecten uitgewonnen kunnen worden. Aan een mogelijk gelegd derdenbeslag, verbindt de wetgever immers rechtsgevolgen die uitwinning mogelijk maken.

Dat de tekst van de wet meer beschrijvend dan voorschrijvend is geformuleerd, is op zich zelf geen sterk argument voor de conclusie dat niet is geregeld hoe uitwinning van girale effecten moet plaatsvinden.⁶ Persoonlijk ga ik ervan uit dat de wetgever in artikel 24 Wge wel degelijk heeft beoogd om een specifieke regeling voor executie van girale effecten te geven. Die opvatting wordt overigens bevestigd door de wetgever zelf. Ter gelegenheid van de in 1992 ingevoerde wijzigingen in het beslagrecht heeft de wetgever zelf uitdrukkelijk aangegeven dat voor effecten die bij een aangesloten instelling in bewaring zijn gegeven, de Wet giraal effectenverkeer in artikel 24 een eigen regel voor de executie daarvan bevat, die aansluit bij het derdenbeslag.⁷

Voor zover met artikel 24 Wge geen exclusieve executieregeling is beoogd, heeft deze regeling wel alle mogelijke relevante rechtsgevolgen van een onder de aangesloten instelling gelegd derdenbeslag zo ingevuld dat het derdenbeslag probleemloos kan worden toegepast. Ik zie geen enkele reden waarom die regeling niet zou worden toegepast. En ik zie ook geen goed alternatief. Aan de vangnetregeling van artikel 474aa Rv kleven voor de tenuitvoerlegging van girale effecten diverse praktische bezwaren.

GIRALE EFFECTEN ZIJN VERMOGENSRECHTEN WAARVAN DE EXECUTIE NERGENS IS GEREGLD

Het is logisch dat Van Daal zich op enig moment afvraagt wat voor goed een Wge-aandeel nu eigenlijk is. Voor iedere soort zaken en rechten, schrijft het wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering een andere wijze van executie voor. Om te achterhalen welke regels toegepast kunnen worden, is het van belang om te bepalen in welke categorie girale effecten vallen.

Als geld op een bankrekening wordt bijgeschreven, ontstaat een vordering van de rekeninghouder op de bank. Maar zodra van dat geld door de bank effecten worden gekocht die vervolgens op een bij de bank lopende effectenrekening worden bijgeschreven, ontstaat dogmatisch een bijzondere situatie die in het leven wordt geroepen door de in de Wge uitgewerkte systematiek. Terecht wordt in de literatuur opgemerkt dat sprake is van een vermogensrecht van eigen aard. Van Daal merkt op dat zonder de Wge een dergelijk recht niet zou bestaan in het Nederlands rechtssysteem. De bank heeft immers geen fysieke effecten van de rekeninghouder (rechtstreeks) onder zich. Maar ten behoeve van de rekeninghouder treedt zij (op eigen naam) op als deelgenoot in het betreffende verzameldepot bij het Necigef. Een derdenbeslag onder het Necigef ten laste van een individuele belegger kleeft niet omdat het Necigef slechts bekend is met de banken die deelnemen in het verzameldepot. Dat is een rechtstreeks gevolg van de Wge. Daarom was het nodig dat voor beslaglegging op girale effecten een aanvullende wettelijke regeling zou komen. De wetgever heeft die naar mijn mening beoogd te geven door in artikel 24 Wge de rechtsgevolgen van een derdenbeslag onder de banken op te nemen. Dat is een voor de hand liggende oplossing.

Tegenover het Necigef geldt de bank als rechthebbende op de effecten (althans op haar aandeel in de verzameling van die effecten). Daardoor treedt de bank op als houder van die effecten die zich weliswaar niet in haar eigen kluis bevinden maar in de kluisen van het Necigef. Dat zij die effecten niet zelf onder zich heeft maar dat deze zich fysiek elders bevinden, lijkt mij daarbij niet relevant. Van belang is dat de bank de feitelijke macht heeft over de girale effecten. Het lijkt mij daarom te verdedigen dat ook zonder artikel 24 Wge een onder de bank gelegd derdenbeslag op girale effecten zou kleven. De bank heeft – via het Necigef – de betreffende aandelen wel degelijk onder zich, althans in haar macht. Dat is overigens duidelijk te zien zodra de effecten worden verkocht. De bank ontvangt de opbrengst van de effecten en daardoor ontstaat een geldschuld van de bank aan de belegger.

Dat sprake is van een bijzondere situatie, geef ik direct toe. Maar ik acht verdedigbaar dat ook zonder artikel 24 Wge een derdenbeslag onder de bank op girale effecten mogelijk zou zijn. De nogal korte

en bondige conclusie van Van Daal onderschrijf ik daarom niet. Daardoor dient executie in beginsel plaats te vinden via de vangnetregeling van artikel 474bb Rv (op dezelfde wijze als executie van roerende zaken).

Het uitgangspunt van ons executierecht is dat iedere schuldenaar met zijn gehele vermogen moet instaan voor zijn schulden. Het is daarom de bedoeling dat ieder vermogensrecht door een schuldeiser die beschikt over een executoriale titel, kan worden uitgewonnen.⁸ Omdat het aantal soort rechten eindeloos is, heeft de wetgever in artikel 474bb Rv de zogenaamde vangnetregeling opgenomen. Beslaglegging op rechten waarvan de executie noch in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, noch in een bijzondere wet is geregeld, kan op grond daarvan toch plaatsvinden. De wetgever heeft daarvoor aansluiting gezocht bij de regeling voor de executie van roerende zaken. Belangrijk voordeel daarvan is dat de verkoop op relatief eenvoudige wijze plaatsvindt (door verkoop in het openbaar aan de hoogstbiedende).

Indien Van Daal gelijk heeft met zijn stelling dat de Wge niet voorschrijft op welke wijze de executie van girale effecten plaats dient te vinden, kan inderdaad gebruik gemaakt worden van de vangnetregeling.

DE AARD VAN GIRALE EFFECTEN VERZET ZICH ECHTER TEGEN EXECUTIE OP DEZELFDE WIJZE ALS DE EXECUTIE VAN ROERENDE ZAKEN

Van Daal stelt dat uit de aard van girale effecten volgt dat deze niet op dezelfde wijze als roerende zaken in beslag genomen kunnen worden. Dat beslag wordt immers bij de schuldenaar zelf gelegd en (alleen) aan hem medegedeeld. Juist vanwege de centrale rol van de aangesloten instelling bij verkoop en levering van girale effecten, is aanzegging van het beslag aan de schuldenaar niet voor de hand liggend. De mededeling van het beslag aan de schuldenaar heeft geen feitelijk blokkerende werking. Voor de executoriale verkoop is medewerking van de aangesloten instelling cruciaal.

Dat zijn allemaal valide argumenten. Daarom deel ik de conclusie van Van Daal dat de aard van girale effecten met zich meebrengt dat executie op de wijze die is voorgeschreven voor beslag op roerende zaken, niet de meest praktische wijze van executie is.

Overigens komt het derde lid van artikel 474bb aan een belangrijk deel van de genoemde praktische bezwaren tegemoet nu daarin is bepaald: ‘gaat het om een recht dat jegens een derde moet worden uitgeoefend, dan is voor het beslag tevens betekening van het beslagexploit aan de derde vereist’. Een voorbeeld daarvan zijn we bij beslag op agrarische rechten. In die praktijk vindt beslagging op agrarische rechten (als mest- en melkquota) plaats door aanzegging aan de schuldenaar, gevolgd door betekening aan de organisatie waar deze rechten zijn geregistreerd. Juist deze overbetekening zorgt voor de beoogde blokkerende werking. Daardoor is executie van girale effecten op dit moment in het geheel niet mogelijk.

De vangnetregeling van artikel 474bb beoogt volgens de memorie van toelichting ‘de executie te regelen van alle groepen van goederen waarvoor geen uitdrukkelijke regel in de wet is opgenomen.’⁹ Dus ook de executie van goederen die zich niet goed lenen voor

uitwinnen op dezelfde wijze als roerende zaken. De wetgever heeft dat opgelost door niet alleen te bepalen dat alle overige rechten geëxecuteerd kunnen worden, maar ook dat te bepalen dat deze executie plaatsvindt als roerende zaken ‘tenzij uit de wet of de aard van het recht anders volgt’.

Als uit de aard van het recht volgt dat de executie op een andere wijze moet plaatsvinden, dient dát te gebeuren. De vangnetregeling beoogt naar mijn mening niet om alleen een executiemogelijkheid te bieden voor rechten die uitgewonnen kunnen worden als roerende zaken. Uit de tekst van de wet volgt dat executie ook op andere wijze mogelijk is. Hoewel de wet daarvoor in artikel 474bb verder geen concrete richtlijnen geeft.

Het zou echter in strijd zijn met het wettelijke uitgangspunt dat een schuldenaar met zijn hele vermogen instaat voor zijn schulden, indien bepaalde rechten niet uitgewonnen kunnen worden vanwege het enkele feit dat de regeling voor executie van roerende zaken voor die rechten minder geschikt is. De vangnetregeling beoogt juist voor alle nergens anders benoemde rechten een executiemogelijkheid te bieden. Zonder enige onderbouwing heeft men daarvoor verwezen naar de regeling die geldt voor de executie van roerende zaken. Mogelijk omdat dit de meest eenvoudige en basale regeling is. Maar executie op een andere wijze, heeft de wetgever niet onwenselijk gevonden of verboden. Wel heeft de wetgever bepaald dat daarvan alleen sprake kan zijn indien dat volgt uit de wet of uit de aard van het recht.

In artikel 474a is de wetgever overigens wel iets specifiek. Dat is ook logisch, omdat die bepaling (anders dan de vangnetregeling) betrekking heeft op de executie van bijzondere rechten (aan toonder of aan order). Voor de tenuitvoerlegging van die rechten verwijst de wetgever niet alleen naar regeling voor de tenuitvoerlegging van roerende zaken (de eerste afdeling) maar ook naar de regeling voor het derdenbeslag (de tweede afdeling en de tweede afdeling B) met opnieuw de opmerking “tenzij uit de betreffende bepaling in verband met de aard van het recht anders volgt”.

Bij de executie van rechten aan toonder en aan order verwijst de wetgever primair naar de regeling omtrent de executie van roerende zaken om daarnaast ook naar de regeling van het derdenbeslag. Daaruit concludeer ik dat ook de verwijzing in de vangnetregeling naar de regeling voor tenuitvoerlegging van roerende zaken niet is gebaseerd op zwaarwegende argumenten maar vooral op praktische gronden. Daardoor bestaat er naar mijn mening geen bezwaar tegen dat in bijzondere gevallen aansluiting wordt gezocht bij de regeling die geldt voor het leggen van derdenbeslag. Het gaat er vooral om dat op alle soorten rechten beslag gelegd kán worden. De wijze waarop, is minder relevant.

Op grond van het bovenstaande ben ik daarom van mening dat executie van girale effecten via de vangnetregeling wel degelijk mogelijk is. Voor zover de regeling voor de executie van roerende zaken tekortschiet, kunnen de regels van het derdenbeslag worden toegepast.

SAMENVATTING

Van Daal heeft in zijn proefschrift een gedetailleerd voorstel gedaan voor een nadere regeling van de executie van girale effecten. Daarop heb ik geen kritiek. Zijn voorstellen zijn goed doordacht en goed uitvoerbaar. Alleen zie ik niet de noodzaak om met een nieuwe regeling te komen. Allereerst ben ik van mening dat de regeling van artikel 24 Wge wel degelijk is bedoeld als een bepaling die voorschrijft op welke wijze de executie van girale effecten plaats moet vinden. Voor zover dat artikel niet als voorschrijf is bedoeld komt het mij voor dat op grond van de reguliere beslagrechtelijke bepalingen reeds derdenbeslag op girale effecten mogelijk is door beslag te leggen onder de betreffende bank. En voor zover ik dat onjuist zie, kan de vangnetregeling worden gehanteerd. Ik volg Van Daal niet in zijn standpunt dat toepassing van de vangnetregeling alleen mogelijk is als de beslaglegging kan plaatsvinden op de manier die geldt voor roerende zaken. Als uit de aard van het recht volgt dat de executie beter op de manier van een derdenbeslag kan gebeuren, dient die regeling te worden toegepast. Artikel 474bb staat dat wel degelijk toe.

Noten

- 1 G.C. van Daal, ‘Executoriaal en conservatoir verhaalsbeslag op aandelen in kapitaalvennootschappen en op certificaten daarvan’, Rotterdam: BJu 2008, besproken in *Executief* 2008/4, p. 58-59.
- 2 G.C. van Daal, ‘Verhaalsbeslagen op rechten onder de Wet giraal effectenverkeer’, *Executief* 2008/5, p. 66-75.
- 3 Zie mr. A.F. van Ingen, ‘(Derden)beslag op optierechten’, *Executief* 2000/5, p. 112-115.
- 4 J.D. van Vlastuin, ‘Beslag op optierechten (een reactie)’, *Executief* 2000/11, p. 243-246.
- 5 De beslaglegger kan – als uitlevering mogelijk is – ook uitlevering van de effecten verlangen om deze vervolgens te laten verkopen. Die bepaling dient echter geen enkel praktisch doel en wordt, voor zover mij bekend, in de praktijk niet toegepast.
- 6 In zijn artikel verwijst Van Daal zelf naar het proefschrift van B.F.L.M. Schim, *Giraal effectenverkeer en goederenrecht; een studie naar enkele goederenrechtelijke aspecten van de wet giraal effectenverkeer*, Deventer 2006, pag. 185 en 186, waarin deze er ook van uitgaat dat artikel 24 Wge executoriaal derdenbeslag op girale effecten mogelijk maakt.
- 7 MvA II Invoering boek 3, 5 en 6; Parlementaire Geschiedenis p. 114.
- 8 Er bestaan slechts enkele wettelijke uitzonderingen. Zo is bijvoorbeeld geen beslag mogelijk op kinderbijslag.
- 9 Parl. Gesch. Wijziging Rv. e.a.w. (Inv. 3, 5, en 6), Deventer 1992, blz. 146.

Wetsvoorstel Incassokosten: van LOSR rapport naar voorontwerp en via internetconsultatie naar wetsvoorstel

In oktober 2008 publiceerden de sociaal raadslieden het rapport 'Incassokosten, een bron van ergernis!'. De niet mis te verstane conclusies in het rapport hadden hun uitwerking: de Tweede Kamer eiste dat de minister de incassokosten wettelijk zou reguleren. De minister toog aan het werk. Op 9 september 2010 is de wijziging van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in verband met de normering van de vergoeding voor kosten ter verkrijging van voldoening buiten rechte behandeld door de vaste commissie Justitie van de Tweede Kamer. (Bij het ter perse gaan van dit nummer was de uitkomst van deze behandeling nog niet bekend.)

door mr. A. van den Brink en mr. K.M. Weisfelt

Het persbericht van het ministerie van Justitie van 26 maart 2010 vat de inhoud van het wetsvoorstel beknopt samen. De hoogte van de incassokosten is op dit moment niet wettelijk vastgelegd. Dit heeft een grote onduidelijkheid bij debiteuren als gevolg. De wet Incassokosten moet een einde aan deze onduidelijkheid maken. Het kabinet wil onredelijk hoge, buitengerechtigde incassokosten aan banden leggen. De vergoeding voor incassokosten wordt straks berekend als percentage van het bedrag dat de schuldenaar aan de schuldeiser is verschuldigd, met een minimumbedrag van 40 euro. In dit artikel wordt het voorontwerp, de reactie van de KBvG op het voorontwerp en het uiteindelijke wetsvoorstel beschreven.

VOORONTWERP

In de nota van toelichting legt de minister van Justitie uit dat hij met het wetsvoorstel met name consumenten en kleine bedrijven, zoals eenmanszaken, wil beschermen tegen onredelijke incassokosten. Om die reden worden voor vorderingen met een maximum van € 25.000 maximale incassokosten vastgesteld. De vergoeding voor incassokosten wordt berekend als een percentage van het verschuldigde bedrag, waarbij het percentage trapsgewijs lager wordt naarmate de vordering hoger wordt. Daarbij geldt een minimumbedrag voor de vergoeding van incassokosten. De regeling is van dwingendrechtelijke aard. Dit biedt partijen rechtszekerheid over de hoogte van de vergoeding voor incassokosten en moet conflicten daarover voorkomen.¹

Om te kunnen komen tot wettelijk vastgelegde incassokosten moeten artikel 96 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek (BW) en

de artikelen 241 en 242 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) worden gewijzigd.

Voorgesteld is om artikel 6:96 BW uit te breiden met een nieuw, derde, lid. Dit derde lid luidt als volgt:

3. *Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld voor de vergoeding van de kosten als bedoeld in lid 2 onder c. Van deze regels kan niet ten nadele van de schuldenaar worden afgeweken.*

In dit lid is dus de grondslag opgenomen voor een algemene maatregel van bestuur (AMvB) waarin nadere regels kunnen worden gesteld over de vergoeding van de buitengerechtigde incassokosten. Van de regels in de AMvB kan niet ten nadele van de schuldenaar worden afgeweken. De vergoeding voor de incassokosten die aan de schuldenaar in rekening mag worden gebracht, wordt daarmee gemaximeerd. Afwijking is enkel mogelijk wanneer een lagere vergoeding wordt overeengekomen.

Ook het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering moet volgens het voorontwerp worden gewijzigd. In artikel 242 Rv is de mogelijkheid opgenomen dat de rechter de vergoeding voor bedongen buitengerechtigde incassokosten matigt. Partijen zullen echter vanaf de inwerkingtreding van de wetswijziging voor vorderingen met een hoofdsom tot € 25.000 gebonden zijn aan de nadere regeling over de hoogte van de vergoeding. De matigingsbevoegdheid van artikel 242 Rv bestaat op dit moment voor alle vorderingen, maar zal door de wetswijziging alleen van betekenis zijn voor vorderingen hoger dan € 25.000.

Artikel 242 Rv, eerste lid, wordt daarom aangevuld met de volgende zin:

“De eerste zin is niet van toepassing ter zake van bedragen waarvoor bij artikel 96, derde lid, Van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek nadere regels zijn gesteld.”

In de nota van toelichting bij het voorontwerp wordt uitgelegd dat ‘de vergoeding voor incassokosten wordt berekend als een percentage van het verschuldigde bedrag, waarbij het percentage trapsgewijs lager wordt naarmate de vordering hoger wordt. Daarbij geldt een minimumbedrag voor de vergoeding van incassokosten van €40.²

REACTIE KBVG OP VOORONTWERP WETSVORSTEL INCASSOKOSTEN

Het voorontwerp van het wetsvoorstel en de algemene maatregel van bestuur zijn in het najaar van 2009 voor publieke consultatie op internet geplaatst. De KBvG heeft in haar reactie op deze internetconsultatie aangegeven dat zij het voornemen van de minister om de incassokosten te normeren steunt, dat zij zich in het wetsvoorstel kan vinden, maar daar wel een aantal kanttekeningen bij heeft.

KBVG: HELDERE DEFINITIE INCASSOHANDELINGEN

De nota van toelichting vermeldt dat de vergoeding alle incassohandelingen omvat. De KBvG acht dat juist, maar wijst erop dat niettemin de kans bestaat dat de praktijk een beperkte uitleg aan het begrip incassohandelingen zal geven.

De eerste reden hiervoor is dat de woorden ‘buiten rechte’ (artikel 6:96 lid 2 BW) vaak worden gelezen als ‘voor de procedure’. In navolging van de NVvR rapporten, Voor-werk en Voor-werk II schenken sommige rechters nauwlettend aandacht aan de verrichtingen van eisers incassogemachtigde vóór de dagvaarding. Van de weeromstuit kennen sommige gemachtigden nauwelijks een grens bij het exposeren van hun incassohandelingen in de dagvaarding. Voortdurend draait het om de vraag of er voordat het geding ahangig was voldoende werd verzet om de toewijzing van incassokosten te rechtvaardigen.

Inning buiten rechte omvat het gehele traject van het verzuim van de schuldenaar tot het moment waarop de schuldeiser betaling ontvangt

Dit is volgens de KBvG geen juiste benadering en de woorden ‘buiten rechte’ kunnen dus verwarring creëren. Inning buiten rechte omvat het gehele traject van het verzuim van de schuldenaar tot het moment waarop de schuldeiser betaling ontvangt. Alles wat de eiser in die periode onderneemt om de schuldenaar zonder tussenkomst van de rechter tot betaling te bewegen is incasso, de verzamelnaam van alle pogingen voldoening buiten rechte te verkrijgen.

De tweede reden is dat in het voorontwerp geen duidelijke definitie van incassokosten is opgenomen. Het Gerechtshof Amsterdam heeft op 19 mei 2009³ uitgesproken dat een gerechtsdeurwaarder

die namens de schuldeiser een betalingsregeling treft, aan het treffen van deze regeling de voorwaarde mag verbinden dat de schuldenaar een bepaald bedrag betaalt ter vergoeding van de werkzaamheden van de incassogemachtigde. Het voorontwerp maakt niet duidelijk of dergelijke kosten ook onder de definitie van incassokosten vallen. Is dit niet het geval, dan blijft er ruimte voor het berekenen van incassokosten onder een andere naam na het geding.

KBVG: OBJECTIEF BEPAALBAAR MOMENT AANVANG INCASSOHANDELINGEN

Het tweede punt waar de KBvG aandacht voor vraagt is dat het voorontwerp niet beschrijft wanneer daadwerkelijk incassohandelingen worden verricht, dus wanneer de schuldeiser recht heeft op vergoeding van de incassokosten. In de nota wordt uitgelegd dat de schuldeiser alleen recht heeft op een vergoeding indien er daadwerkelijk incassohandelingen zijn verricht. Dit is logisch, maar vereist wel dat objectief vaststaat op welk moment de schuldeiser is begonnen met het verrichten van incassohandelingen. Zo zou verlangd kunnen worden dat de schuldeiser zijn schuldenaar in ieder geval twee keer heeft aangemaand, de laatste keer met de uitdrukkelijke waarschuwing dat de vordering bij verdere wanbetaling wordt verhoogd met de wettelijke incassokosten. De laatste aanmaning markeert dan de start van de incassoprocedure.

KBVG: VERGOEDING RELATEREN AAN HOOFDSOM

Het derde bezwaarpunt is de grondslag voor de berekening van de vergoeding. De nieuwe regeling geeft een eigen, wettelijke grond aan de vordering tot vergoeding van incassokosten, namelijk de hoofdsom. De KBvG is van mening dat deze grondslag altijd dezelfde moet zijn. Het is naar de mening van de KBvG dan ook verbazend dat in de nota van toelichting wordt aangegeven dat, wanneer een schuldeiser meerdere vorderingen heeft op dezelfde schuldenaar, niet de som van de hoofdsommen, maar de voldane som als factor wordt genoemd. Het dient de duidelijkheid wanneer de vergoeding steeds wordt gerelateerd aan de som, zijnde het totale bedrag van de vorderingen op het moment waarop de schuldeiser begint met het verrichten van incassohandelingen.

In de nota van toelichting wordt beschreven dat voor de berekening van de vergoeding voor de incassokosten de hoofdsom niet wordt vermeerderd met de mogelijk over de hoofdsom verschuldigde wettelijke rente en de eventueel verschuldigde BTW voor incassokosten. De KBvG kan zich erin vinden dat de vergoeding wordt berekend over de hoofdsom zonder rente. Een vaste grondslag dient de eenvoud. De nota van toelichting sluit echter de wettelijke rente uit, maar noemt de bedongen rente niet, ook al geeft deze een zelfde probleem. Ook deze rente zou van bijberekening voor berekening van de vergoeding moeten worden uitgesloten.

Behalve de rente sluit de nota van toelichting uit: ... *de eventueel verschuldigde BTW* voor incassodiensten. De uitsluiting is naar de mening van de KBvG wel juist, maar ook zo vanzelfsprekend dat zij onrust veroorzaakt. Of nu de omzetbelasting over incassokosten wel of niet op de schuldenaar mag worden afgewenteld, in geen geval kan die belasting een deel van de grondslag voor de berekening van de vergoeding vormen. Op welke BTW ziet de nota

van toelichting dan? De schuldenaar die BTW-plichtig is mag als hoofdsom voor de berekening van de vergoeding aanmerken: het eindbedrag volgens de factuur, dus zijn vordering inclusief BTW. Daarnaast noemt de nota van toelichting het geval dat de schuldeiser zelf reeds incassohandelingen heeft verricht en de vordering vervolgens overdraagt aan een incassobureau. Volgens de nota mag in dat geval de hoofdsom niet verhoogd worden met de kosten die door de schuldeiser zijn gemaakt. Dit zou betekenen dat de vergoeding pas wordt berekend op de dag dat de vordering ter incasso uit handen wordt gegeven. Het is volgens de KBvG juist om ervan uit te gaan dat de vergoeding werd bepaald op het moment dat de schuldeiser zelf een begin maakte met het verrichten van incassohandelingen.

KBVG: BEPERKING GEEFT SLECHTS GEDEELTELIJK DUIDELIJKHEID

Het vierde bezwaarpunt betreft de beperking van de normering tot vorderingen van maximaal € 25.000. De KBvG is van mening dat deze beperking slechts gedeeltelijk duidelijkheid geeft. Het gevolg van de beperking is namelijk dat er drie regelingen naast elkaar komen te staan:

1. Een regeling voor kosten met betrekking tot vorderingen uit overeenkomst en daaraan gelijkgestelde vorderingen van maximaal € 25.000. Deze regeling is dwingendrechtelijk van aard en elimineert het verschil tussen bedongen en niet-bedongen kosten.
2. Een regeling voor kosten met betrekking tot schadevorderingen tot € 25.000, waarvoor geen vaststellingsovereenkomst is gesloten, en
3. De huidige regeling die blijft gelden voor vorderingen boven € 25.000, enerzijds beheerst door artikel 6:96 lid 2 BW en artikel 241 Rv voor zover het gaat om niet-bedongen kosten en anderszijds door artikel 242 Rv met betrekking tot bedongen kosten.

De driedeling is gebaseerd op de voorgestelde wettelijke bepalingen: artikel 6:96 BW en een aanvulling op artikel 242 lid 1 Rv. De KBvG heeft daarover een aantal opmerkingen gemaakt, één daarvan was dat voorkomen moet worden dat professionele schuldeisers zich, na inwerkingtreding van deze wet, gaan bedienen van het boetebeding in plaats van zuivere incassobedingen. Het inhoudelijk onderscheid tussen enerzijds een zuiver incassobeding en anderzijds een boetebeding is vaak niet scherp. Een duidelijke uitsluiting van het boetebeding is dus wenselijk. Een andere opmerking betrof het 'van kleur verschieten' van buitengerechtigde incassokosten, dat voortvloeit uit het onveranderd gehandhaafde artikel 241 Rv indien een geding volgt. In de reactie van de KBvG stond het volgende: Uit de nota van toelichting kan worden opgemaakt dat van daadwerkelijke incasso-inspanningen reeds sprake is bij het aanmaken van een dossier en het opstellen en versturen van een aanmaningsbrief. Het in de huidige jurisprudentie gehanteerde criterium van *voorbereiding van gedingstukken en de instructie van de zaak* waarop artikel 241 Rv de regeling van de artikelen 237 tot en met 240 Rv van toepassing verklaart, wordt daarmee verlaten. Dat is een goede ontwikkeling omdat de vergoeding voor buitengerechtigde kosten een andere is dan die waarop de proceskosten zien. Niettemin: wat hier wordt overwogen berust

voornamelijk op afleiding uit het zwijgen van memorie en nota van toelichting over artikel 241 Rv. De KBvG zou graag alsnog lezen, dat de overlapping die dit artikel wil weren zich niet kan voordoen ten aanzien van de vergoeding die krachtens het voorgestelde lid 3 van artikel 6:96 is genormeerd.

KBVG: TARIEF DIENT MATIG VERHOOGD VOOR-WERK II TARIEF TE ZIJN

Het vijfde bezwaarpunt van de KBvG betreft de redelijkheid van het tarief volgens de staffel van artikel 2 van het besluit. De vraag naar de redelijkheid van het tarief moet naar de mening van de KBvG beantwoord worden tegen de achtergrond van de markt. Een tarief dat de vergoeding van incassokosten normeert, kan niet intrinsiek rechtvaardig zijn. De rechtsvaardigheid ervan kan slechts worden afgeleid uit de hoogte van de reële kosten ter verkrijging van betaling buiten rechte. Het in het voorontwerp genoemde tarief is lager dan het tarief in Voor-werk II, het levert zelfs een verlaging van 20% op. Dit spoort niet met wat de minister in het Algemeen Overleg van 15 december 2008 in de Tweede Kamer zei, namelijk dat Voor-werk II een redelijke norm aangeeft, zij het dat deze wel zou mogen worden aangepast aan de stijging van de prijzen in de afgelopen jaren. De KBvG bepleit een tarief dat over het gehele bereik van de normering, een matige verhoging ten opzichte van Voor-werk II laat zien.

Het dient de duidelijkheid wanneer de vergoeding steeds wordt gerelateerd aan de som

De rechtvaardiging van deze verhoging schuilt in het bijzonder in de keuze de vergoeding van incassokosten niet met BTW te verhogen. Hoe begrijpelijk deze keuze uit een oogpunt van eenvoud ook is, hiermee wordt bewust voorbij gezien aan de vraag of de schuldeiser BTW kan verrekenen. Dit schaadt schuldeisers in de non-profit sector, die hun niet-afwentelbare incassokosten zien stijgen. Een verhoging biedt hier enige compensatie.

KBVG: SCHULDENAAR T.A.V. STRIJDIG BEDING NIET VOLDOENDE RECHTSBEWUST

Het laatste punt van bezwaar van de KBvG op het voorontwerp heeft te maken met het feit dat de regeling het niet toelaat dat een hogere vergoeding voor incassowerkzaamheden wordt bedongen en dat een dergelijk beding op grond van artikel 3:40 lid 2 zelfs vernietigbaar is. De KBvG heeft in haar reactie op het voorontwerp aangegeven dat zij de bescherming, die artikel 3:40 BW bij de voorgestelde wijziging van artikel 6:96 BW zal bieden, te gering acht. Deze regeling impliceert dat de modale schuldenaar voldoende rechtsbewust is om een met de wet strijdig beding buitengerechtigd te vernietigen of de vernietiging daarvan in rechte te vorderen. De KBvG is van mening dat hiermee te hoog wordt ingezet. De KBvG stelt voor om aan het voorgestelde derde lid van artikel 6:96 BW een zin van de volgende strekking toe te voegen: *Strijd met deze bepaling leidt tot nietigheid van de afwijkende rechtshandeling.*

Totaalpakket ontruiming, woningschoonmaak en opslag inboedels

- Geen annuleringskosten.
- Overname van aansprakelijkheidsrisico van opslag en vernietiging van inboedels.
- Digitaal aan- en afmelden van ontruiming met behulp van een volledig geautomatiseerd planningsprogramma.
- Grote speler in de branche, met 4.400 ontruiming per jaar, waarvan 62,5 % met woningreiniging en 38% met opslag inboedel.
- Landelijke dekking, ideaal voor kantoren met meerdere vestigingen.
- Vast, met verklaring omtrent goed gedrag, eigen personeel. Snel en flexibel inzetbaar in ploegen met voorman.
- Bewaakte opslaglocatie met gesloten en verzegelbare containers voor de opslag van inboedels en in beslag genomen goederen.

Aluminiumstraat 83, 2718 RB Zoetermeer
telefoon: 079-3632060 • fax: 079-3632065
e-mail: info@roessen.nl • website: www.roessen.nl

Flanderijn ♦ Trainingen

Flanderijn Trainingen, uw partner in Permanente Educatie biedt u aan:

Ethiek en Tuchtrect

Datum: 7 oktober 2010
Locatie: Flanderijn Trainingen Rotterdam
Tijd: 10.00 - 17.00 uur
Docenten: Mr. H. Manten en Mr. K. Over de Vest
Investing: € 395,- p.p. excl. BTW, incl. lunch en reader
PE punten: 6 (inclusief registratie)

Inhoud: In deze training wordt u bijgepraat over en gaat u met elkaar in gesprek n.a.v. de meest recente regelgeving en rechtspraak. De training is georganiseerd rond de door Flanderijn Trainingen ontwikkelde Ethiekwijzer. Aan de hand van diverse praktijksituaties worden de grenzen van 'wat des deurwaarders is' verkend.

- Onderwerpen:
- Klachten (klachtrecht en klachtregeling)
 - Tuchtrect (jurisprudentie, procesrecht, rapport Huls)
 - Verantwoord Ondernemen
 - Kwaliteit (normen)
 - Onafhankelijkheid en Integriteit (normen en verordeningen)

Voorkomen van en omgaan met agressie

Datum: 15 en 16 februari 2011
Locatie: Flanderijn Trainingen Rotterdam
Tijd: 09.00 - 17.00 uur
Docent: ir. J.R.A. Herz (ba)
Investing: € 750,- p.p. excl. BTW, incl. lunch en lesmaterialen.
PE punten: 8 (inclusief registratie)

Inhoud: Een praktisch gerichte tweedaagse training met een theoretische ondergrond. Vanuit de aard van de type werkzaamheden binnen de deurwaardersorganisatie worden deurwaarders vaker dan gemiddeld geconfronteerd met agressieve situaties. Deze training richt zich op het inzichtelijk maken van onbewuste denken en handelingspatronen, op het desgewenst kunnen doorbreken hiervan en op het bewust kunnen kiezen voor ander gedrag. Alles ten behoeve van het op een veilige en efficiënte wijze behalen van uw (organisatie) doelen met daarin aandacht voor behoud van persoonlijke energie.

- Onderwerpen:
- Inzicht in factoren die mogelijk agressie kunnen veroorzaken.
 - Inzicht in de verschillende vormen van agressie
 - Verschillende strategieën in het voorkomen van verbale agressie.
 - Verschillende strategieën in het omgaan met verbale agressie
 - Kennis van eigen fysieke en emotionele gedragspatronen.
 - De signalen van (posttraumatische) stress.

Bent u ook geïnteresseerd in deze unieke trainingen, schrijft u zich dan in via www.flanderijntrainingen.nl of neem contact op met onze medewerkers, wij staan u graag te woord op 088 - 209 25 13.

WETSVORSTEL INCASSOKOSTEN

In het wetsvoorstel zijn een aantal zaken gewijzigd ten opzichte van het voorontwerp.

Ten eerste de tekst van artikel 6:96 BW. Was in het voorontwerp nog enkel sprake van een nieuw derde lid, in het wetsontwerp wordt het artikel op meerdere punten gewijzigd:

1. *In lid 2 onder c vervalt de zinsnede “, wat de kosten onder b en c betreft, behoudens voor zover in het gegeven geval krachtens artikel 241 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering de regels betreffende proceskosten van toepassing zijn”.*
2. Er worden twee leden toegevoegd, luidende:
3. *Lid 2 onder b en c is niet van toepassing voor zover in het gegeven geval krachtens artikel 241 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering de regels betreffende de proceskosten van toepassing zijn.*
4. *Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld voor de vergoeding van kosten als bedoeld in lid 2 onder c. Van deze regels kan niet ten nadele van de schuldenaar worden afgeweken. In dit geval mist artikel 241, eerste volzin, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering toepassing.*

In de uitleg over het dwingendrechtelijk karakter van de regeling in de memorie van toelichting wordt, net als in het voorontwerp, aangegeven dat het niet mogelijk is een hogere vergoeding voor incassokosten in rekening te brengen dan de maximale vergoeding die in de regeling is opgenomen. Partijen kunnen ook niet een hogere vergoeding van incassokosten bedingen, zoals bijvoorbeeld in algemene voorwaarden. Een dergelijk beding is vernietigbaar. Dit geldt ook wanneer het beding op grond van artikel 6:91 BW als boetebeding kan worden aangemerkt. De opmerking van de KBvG inzake het boetebeding is dus in de memorie van toelichting van het wetsvoorstel verwerkt. Dit geldt (gedeeltelijk) ook voor de opmerking ten aanzien van de rechtsbewustheid van de schuldenaar en de verwachting dat hij het initiatief zal nemen rechterlijke vernietiging te vorderen van een met de wet strijdig beding, dan wel dit zelf zal vernietigen. Het voorstel van de KBvG om een zin aan artikel 6:96 BW toe te voegen is weliswaar niet overgenomen, wel is besloten in de memorie van toelichting uitdrukkelijk te wijzen op artikel 6:240 lid 1 BW waarin is bepaald dat een beding in algemene voorwaarden dat in strijd is met een dwingende wetbepaling, onredelijk bezwarend is. Deze overtreding kan ingevolge artikel 6:240 lid 3 BW door een consumentenorganisatie of door een beroeps- en bedrijfsorganisatie aan de rechter worden voorgelegd. Verder herhaalt de minister op een prominente plaats, in de memorie, wat eerder in de nota van toelichting op het voorontwerp van de AMvB was opgenomen, namelijk dat het slot van artikel 3:40 lid 2 BW het mogelijk maakt dat de rechter het beding ambtshalve ter zijde stelt.

Daarnaast wordt, in reactie op het vierde bezwaarpunt van de KBvG in de memorie van toelichting aangegeven: ‘In artikel 241 Rv is een spiegelbepaling van artikel 6:96 BW opgenomen wat

betreft de incassokosten die, wanneer het tot een geding komt volgens de regels voor proceskosten worden vergoed. Op grond van artikel 241 Rv komen handelingen waarvoor de regeling inzake proceskosten een vergoeding pleegt in te sluiten, niet voor vergoeding als incassokosten in aanmerking. De voorgestelde aanvulling van artikel 241 Rv sluit, gelijk de derde zin van het nieuwe vierde lid van artikel 6:96 BW, uit dat incassohandelingen waarvoor op grond van de nieuwe regeling een vaste vergoeding is berekend, zodra het tot een procedure komt, van kleur verschieten.’ De hiermee gegeven zekerheid is voor de incasso- en procespraktijk van groot belang.

Tenslotte zal, naar verwachting, in de AMvB de verplichting worden opgenomen dat de schuldeiser eerst een aanmaning, met een betalingstermijn van minimaal veertien dagen, moet sturen voordat hij de incassokosten in rekening kan brengen. Op die manier krijgt de schuldenaar veertien dagen de gelegenheid om alsnog de vordering te voldoen.⁴

Een groot deel van de regels zal, zoals in het nieuwe artikel 6:96 lid 4 BW wordt bepaald, worden opgenomen in de algemene maatregel van bestuur. Deze is op het moment van het schrijven van dit artikel nog niet openbaar gemaakt. Op een voor de KBvG wezenlijk punt geeft de memorie van toelichting reeds duidelijkheid: de minister handhaaft de staffel die in het voorontwerp van de AMvB werd gegeven. Voor een verlaging ten opzichte van het tarief van Voor-werk II, dat hij eerder redelijk noemde, voert de minister geen redenen aan. Verwacht moet ook worden dat de eerder gemaakte keuze, de vergoeding van incassokosten niet met BTW te verhogen, in stand zal blijven. De memorie wijst niet in een andere richting. Daarmee blijft een opvallende schaduwkant van de nieuwe regeling bestaan. Sommige schuldeisers gaan een nadeel ondervinden dat andere crediteuren niet zullen kennen. De KBvG blijft streven naar een tarief dat over het gehele bereik van de normering een matige verhoging ten opzichte van Voor-werk II vertoont.

Noten

- 1 Nota van toelichting, Voorontwerp wetsvoorstel Incassokosten, p. 1.
- 2 Nota van toelichting bij voorontwerp wetsvoorstel Wijziging van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in verband met de normering van de vergoeding voor de kosten ter verkrijging van voldoening buiten rechte, p. 1.
- 3 LJN BIS935.
- 4 Persbericht ministerraad 26 maart 2010, Kabinet: maximum aan buitengerechtelijke incassokosten

Omdat u gebaat bent bij een ICT-partner met expertise in de juridische sector...

ictconcept

ALTIJD WAKKER

KANTOORAUTOMATISERING
INTERNETDIENSTEN
TELEFONIE

Hoofdvestiging: Basicweg 19a, 3821 BR Amersfoort
T (033) 433 01 88 | www.ict-concept.nl

Met recht dé webspecialist voor de deurwaarder of incassospecialist!

Light heeft een uniek deurwaarders CMS waarmee u nog beter in staat bent uw cliënten te bedienen. Denk aan berekening beslagvrije voet, online incasso invoeren, koppeling met dossieronline.

light

helder • scherp • online

Light ontwerpt, bouwt en implementeert maatwerk websites en software.

Westerdoksdiik 425
1013 BX Amsterdam

T 020 - 531 04 60
F 020 - 531 04 69

info@light.nl
www.light.nl

IMTRANS

ERKENDE
VERHUIZERS

Al ruim 40 jaar zijn wij de dienstverlener in woning- en bedrijfsontuimingen.

Onze speerpunten hierbij zijn, integriteit, efficiëntie, snelheid en betrouwbaarheid.

Met onze service heeft u alles in 1 hand.

Het traject dat wij voor u kunnen verzorgen bestaat uit de volgende segmenten:

Deur openen en nieuw slot plaatsen, inventariseren en bepalen of inboedel wordt opgeslagen of gestort, inpakken en afvoeren naar opslag of stort, schoonmaken van de woning, eventuele mutaties doorvoeren, uitgifte aan eigenaar of uiteindelijk alsnog afvoeren naar stort.

Een complexe en veeleisende materie die wij als geen ander beheersen.

Neem contact met ons op voor een uitgebreide presentatie en of gepaste offerte.

Imtrans B.V. | Nieuwe Waterwegstraat 1,3115HE Schiedam | info@imtrans.nl | www.imtrans.nl

Wie zoekt zal vinden, geldt vanaf nu voor juridisch, fiscaal en notarieel personeel.

Juristopmaat.nl is de site waar bedrijven en kandidaten elkaar gemakkelijk kunnen ontmoeten. Gespecialiseerd in de juridische sector en ondersteund door alle magazines van de beroepsorganisaties.

WE ONTMOETEN ELKAAR VIA WWW.JURISTOPMAAT.NL

Sdu UITGEVERS

Pranger
AGIN Gerechtsdeurwaarders
Juristen
Incassospecialisten

Wij zijn een gerechtsdeurwaarderskantoor met een gedegen ambtelijke, incasso- en juridische praktijk. Ons kantoor, met ruim 55 jaar ervaring, heeft vestigingen in Assen, Heerenveen en Hengelo (O).

Voor onze vestiging in Hengelo zijn wij op zoek naar een:

AMBITIEUZE (KANDIDAAT-) GERECHTSDEURWAARDER M/V
(STAGIAIR OOK MOGELIJK)

Voor informatie of om direct te solliciteren kun je contact opnemen met Christina de Vries.

Tel: 0592-390388 of e-mail
c.devries@pranger.agin.nl

www.pranger.agin.nl

WELBERGWEG 140 ● POSTBUS 782 ● 7550 AT HENGELO
T (074) 249 03 60 ● F (074) 249 03 61

Bent u klaar voor de toetsing van de KBvG normen voor Kwaliteit of wilt u weten hoe uw organisatie ervoor staat?

Brand Compliance is een onafhankelijke en professionele organisatie, gespecialiseerd in het uitvoeren van zowel ISO 9001:2008 certificering als het toetsen van de KBvG normen voor Kwaliteit.

Onze organisatie beschikt over twee door de KBvG erkende auditoren die deze toetsingen uit mogen voeren.

Tevens zijn onze auditoren in staat om uw organisatie middels een pré-audit op de KBvG normen te toetsen. Hierdoor weet u direct of uw organisatie al gereed is voor een definitieve toetsing op de KBvG normen.

Mogen wij de definitieve toetsing bij u uitvoeren, eventueel in combinatie met een ISO 9001:2008 certificering, dan ontvangt u de pré-audit ter waarde van 990,- euro van ons als welkomstcadeau.

Dit aanbod is geldig tot 30 november 2010.

Heeft u interesse in het uitvoeren van de toetsing van de KBvG normen door Brand Compliance, wenst u meer informatie omtrent deze mogelijkheid of over de combinatie met een ISO 9001:2008 certificering, neem dan contact op met Petra Hesseling: p.hesseling@brandcompliance.nl, tel.nr. 06 33904260/0345 684885.

BRAND COMPLIANCE
QUALITY ASSURANCE

EuroSystems
Automatisering B.V.

Samen Automatiseren

SOFTWARE VOOR DE CREDIT MANAGEMENT PROFESSIONAL

Navigeren in de credit management keten staat centraal bij onze software.

Wij zijn de leverancier van softwareoplossingen voor professionele credit management organisaties, zoals debiteurenbeheerafdelingen, incassokantoren en gerechtsdeurwaarders.

Met onze softwareoplossing verlopen de overgangen van acceptatie tot schuldbewaking soepel. Door onze specialisatie heeft u een betrouwbare en nauwkeurige navigatie in de credit management keten.

Wij zijn bezig met de toekomst, u ook?

SCHULDBEWAKING

GERECHTELIJKE INCASSO

MINNELIJKE INCASSO

PRE INCASSO

DEBITEURENBEHEER

FACTURATIE

OFFERTE ORDER

ACCEPTATIE